ΚΥΠΡΙΟΣ

ΕΤΟΣ Γ'.—ΑΡΙΘ. 153. ΕΝ ΛΕΥΚΩΣΙΑι (ΚΥΠΡΟΥ) 15 ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ 1903.

ΚΑΙ ΤΑ ΔΥΟ

Οὐδὲ τὴν Αὐτοῦ Ἐξοχότητα λανθάνει βεβαίως ὅτι ἁπλῶς ὑποσχέσεις ἐκ μέρους τῶν ἀρχόντων δὲν σχηματίζουσι τὴν εὐδαιμονίαν καὶ τὴν πρόοδον τῶν ἀρχομένων, πολὺ δὲ περισσότερον δὲν λανθάνει τὴν Αὐτοῦ Ἐξοχότητα ὅτι μὲ τὴν ὕλην ταύτην δὲν κατασκευάζονται εἰ «Παράδεισοι» καὶ τὰ «πρότυπα διοικήσεως».

Ἀκριβῶς ὅμως εἰς ὅλην τὴν ἱστορίαν αὐτὴν καὶ τοῦ καταλυσμοῦ τῶν ὑποσχέσιων —ὅστις, ἐὰν δὲν ἀριθμῇ ζημίας εἰς πραγματικὰς ἀπωλείας ζωῆς καὶ περιουσίας τῶν καταλυζομένων, ἔχει ὡς τοιαύτας τὰς ἀρκετὰ πικρὰς διαψεύσεις τῶν ἐλπίδων καὶ τὴν μεζονα ἐπίτασιν τῆς οἰκτρᾶς πραγματικότητος,—θέλομεν νὰ εὕρωμεν καὶ ἕνα δίκαιον διὰ τὴν Αὐτοῦ Ἐξοχότητα, ὅτι ἀκολουθεῖ κατὰ βῆμα καὶ βαίνει ἐπὶ τοῦ παραδείγματος τῶν πρώτων ἐν τῇ νήσῳ ταύτῃ προκατόχων του.

Καὶ μὲ τίποτε ἄλλο δὲν ἐκυβερνήθη μέχρι τοῦδε ἡ ὑπὸ τὴν προστασίαν τοῦ κρατίστου τῶν ἐθνῶν μεγαλόνησος αὕτη παρὰ μόνον μὲ ὑποσχέσεις αἵτινες φυσικώτατα ἔφερον αὐτὴν μὲν εἰς σημεῖον ἐξαντλήσεως, δὲν ἐκράτυναν δὲ τὸ γόητρον τῶν κυβερνώντων αὐτὴν, ὡς ὀφείλοντων εἰς τὸ πρακτικώτατον καὶ ὀλιγολογώτατον τῶν ἐπὶ τῆς γῆς ἐθνῶν.

Δικαιότατοι δὲ γεννῶνται εἰς τοὺς κατοίκους καὶ εὐλογώτατοι οἱ φόβοι ὅτι ὡς μὲ κενὰς ὑποσχέσεις ἤρξαντο οἱ Ἄγγλοι νὰ κυβερνῶσι τὴν Νῆσόν των, ὡς μὲ ὑποσχέσεις διετέλεσαν κυβερνῶντες αὐτὴν μέχρι σήμερον, τοιουτοτρόπως καὶ μὲ ὑποσχέσεις θὰ ἐξακολουθήσωσι μέχρι τῆς στιγμῆς, καθ' ἣν θὰ τὴν ἐγκαταλείψωσιν.

Ἀλλ' οἱ κάτοικοι τῆς Κύπρου θὰ ἦσαν λίαν εὐχαριστημένοι, καὶ θὰ ἐλησμόνουν τὰ πάντα, καὶ λόγους κενοὺς καὶ κενωτέρας ὑποσχέσεις τῶν ἐπὶ εἰκοσιπενταετίαν διοικησάντων αὐτοὺς Ἄγγλων, θὰ ἐτήρουν δὲ μόνον αἰσθήματα εὐγνωμοσύνης,—ἂς ἐπιτραπῇ καὶ εἰς αὐτοὺς ἡ ὑποσχέσις αὕτη ἂν μὴ ἡ διαβεβαίωσις—ἐὰν ἡ στιγμὴ τῆς ἐγκαταλείψεως καὶ τῆς παραδόσεως εἰς τὰς μητρικὰς ἀγκάλας ἐπέσπευδε τὴν ὑπὸ τῶν δυναμένων καὶ ὠφελούντων ἐπιβεβλημένην ἐκπλήρωσιν.

Ἀλλ' ἐπειδὴ ἡ Ἀγγλία δὲν ἐκυβέρνησε μέχρι τοῦδε τὴν Κύπρον ἐπὶ τοιαύτης βάσεως, ἐπειδὴ ἐκυβέρνησε μὲ ὑποσχέσεις, ἐπειδὴ ἐκυβέρνησε μὲ ὑποσχέσεις ἐπὶ εἰκοσιπενταετίαν, ἐπειδὴ ἐκυβέρνησε μὲ ὑποσχέσεις ἐπὶ εἰκοσιπενταετίαν καὶ ἐπὶ τοσούτους ἀγῶνας ἀπεκαλύφθη, ἐπεκυρώθη καὶ ἤρξατο ἡ σιδηροδρομικὴ κατασκευὴ τῆς πρώτης σιδηροδρομικῆς ἐν Κύπρῳ γραμμῆς, δὲν βλέπει τις τὸν λόγον τῆς ματαιώσεως τοῦ ἔργου, θὰ ἦτο δὲ τῷ ὄντι ἐκ τῶν μάλλον ἀδικαιολογήτων— ἵνα περιορισθῶμεν εἰς τὸν ἐπιεικέστερον χαρακτηρισμὸν—ἡ μεταστροπή του, θὰ ὑπερέβαινε δὲ καὶ τὸν παροιμιώδη φθόνον τοῦ Νασραδὶν Χόντζα μία τοιαύτη περίπτωσις.

Ἀλλ' ἀναμφιβόλως τὸ ζήτημα τοῦτο δὲν θὰ ἐλύθη καὶ δευτέραν φορὰν ἐπὶ τάπητος, οὐδὲ ὡς γνώμη, μετὰ τὸ γεγονὸς ὅτι ἡ ἐν λόγῳ σιδηροδρομικὴ γραμμὴ, ἀκριβῶς ἵνα μὴ ἀποβῇ ἐπιζήμιος, πρόκειται, εἶνε ἐπιβεβλημένον ὑπὸ τῆς ἀνάγκης, ν' ἀναπτυχθῇ εἰς ὁλόκληρον δίκτυον, ἐπεκτεινομένη ἀπὸ τῆς μιᾶς ἄκρης τῆς Νήσου μέχρι τῆς ἄλλης, ἀπ' ἀνατολῶν πρὸς δυσμάς, πιθανώτατα δὲ καὶ εὐκολώτατον νὰ κατορθωθῇ, χάριν ἀσφαλεστέρας εὐδοκιμήσεως τοῦ ἔργου, καὶ ἀπὸ Νότου πρὸς Βορρᾶν.

*

Δὲν εἶνε ὅμως λόγος ἡ ὕπαρξις καὶ ἡ συντέλεσις τοῦ σιδηροδρόμου ν' ἀποκλείσῃ τὴν ὕπαρξιν καὶ σύστασιν τῆς γεωργικῆς τραπέζης.

Καὶ αὐτὴ μυριάκις διεκηρύχθη καὶ μυριάκις ἀπεδείχθη ὅτι εἶνε τοσοῦτ' αὐτὸ ἐκ τῶν ὧν οὐκ ἄνευ διὰ τὴν γεωργικὴν Νῆσόν μας, καὶ οἱ κάτοικοι ἀνέκαθεν ἠγωνίσθησαν διὰ τὴν συντέλισιν καὶ τοῦ ἔργου τούτου, εἶνε δὲ πρόσφατος ἔτι καὶ ἡ ψήφισις νόμου ὑπὲρ αὐτῆς.

Δυστυχῶς ὅμως ἡ οὐχὶ πατρικὴ Κυβέρνησίς μας δὲν ἐπελήφθη τοῦ ἔργου καθ' ὃν τρόπον ἀπαιτοῦσιν ἵνα ἐπιτύχωσι τοιούτου εἴδους ἱδρύματα, παραλείπουσα οὕτω καθήκον, ὅπερ εἶχε πρὸς τόπον, ὃν τόσον ἀπηνῶς φορολογεῖ.

Καὶ ἐν τούτοις ὁμολογεῖ καὶ αὐτὴ ἡ Κυβέρνησις ὅτι μόνον ἐν τοιοῦτον ἵδρυμα ἠδύνατο πράγματι ν' ἀναγεννήσῃ τὴν φθίνουσαν γεωργίαν, καὶ ἡ Νῆσος δὲ παρὰ πᾶσαν τὴν ἐξάντλησιν, παρέχει πάντοτε ἱκανὰ στοιχεῖα ἀσφαλείας διὰ κεφάλαιον καὶ πολὺ ἀνώτερον τοῦ ἀπαιτουμένου διὰ γεωργικὴν τράπεζαν.

Εἶνε ὅμως προφανέστατον ὅτι ἡ ὕπαρξις τοῦ σιδηροδρόμου ὄχι μόνον θ' ἀπαιτήσῃ ἀλλὰ καὶ θὰ βοηθήσῃ εἰς τὴν σύστασιν τραπέζης γεωργικῆς, καὶ ἡ εὐδοκίμησις τοῦ ἑνὸς θὰ στηρίξῃ τὴν εὐδοκίμησιν τοῦ ἑτέρου.

Ἡ ὕπαρξις ἄρα ταυτοχρόνως καὶ τῶν δύο θὰ ἦτό τι ἀνυπολογίστου ὠφελείας διὰ τὴν νῆσον, οὐχὶ ὅμως καὶ ἡ ματαίωσις τοῦ ἑνὸς, εἰς τὸ στάδιον μάλιστα τῆς ἐνάρξεως, χάριν τοῦ ἑτέρου, ἀλλ' οὐδ' ἀποκλείεται ἡ σύντονος προσπάθεια πρὸς ἵδρυσιν τῆς γεωργικῆς τραπέζης, καὶ μάλιστα τὸ νὰ ἀχθῇ εἰς πέρας, πρὸ τῆς στιγμῆς καθ' ἣν θὰ τεθῇ ὁ τελευταῖος ἧλος τῆς γραμμῆς καὶ θ' ἀκουσθῶσιν οἱ πρῶτοι συριγμοὶ τῆς πρώτης ἐν Κύπρῳ σιδηροδρομικῆς ἁμαξοστοιχίας.

ΕΠΙ ΤΩΝ ΑΡΔΕΥΤΙΚΩΝ

Ἠκούσαμεν πάλιν κατὰ τὰς ἡμέρας ταύτας ἐκ μέρους γεωργῶν, τῆς τάξεως δηλαδὴ ἐκείνης, ἥτις εἶνε ἡ πολυπληθεστέρα καὶ ἥτις ἐργάζεται περισσότερον πάσης ἄλλης ὑπὲρ τῆς τροφοδοτήσεως τῆς Νήσου, πλείστας γνώμας διατυπωμένας ἐν ἤδη πικρῶν παραπόνων.

Καὶ τὰ παράπονα ταῦτα, ἐγένοντο ἀντίλαλον τῶν περιφήμων ἁρμοδίων καὶ τῆς παντελοῦς ἀδιαφορίας καὶ ἀπρονοησίας αὐτῶν εἰς ζητήματα ἁπτόμενα καιριώτατα τῶν συμφερόντων καὶ τῆς ὑπάρξεως τῆς περὶ ἧς ὁ λόγος τάξεως.

Μὲ τὰς τελευταίας βροχάς, ἀφοῦ ἐπότισαν ὅσα ἠδύναντο ἐκ τῶν σπαρτῶν των διὰ τῶν ὑδάτων τῶν πλημμυρισάντων χειμάρρων ἔβλεπον καὶ βλέπουσι νὰ χύνεται τὸ περισσεύον ὕδωρ εἰς τὴν θάλασσαν.

Καὶ ἡ στενοχωρία τῶν γεωργῶν διὰ τὸ πρᾶγμα τοῦτο εἶνε τόσον εὔλογος ὅσον καὶ δικαιολογημένη, λαμβανομένου ὑπ' ὄψιν ὅτι τὸ εἰς τὴν θάλασσαν ριπτόμενον ἐκεῖνο ὕδωρ, εἶνε αὐτὸ τοῦτο χρυσὸς, ὅστις ἠδύνατο νὰ εἰσέλθῃ εἰς τὰ θυλάκιά των, ἀλλ' ὅστις διαφεύγει τῶν χειρῶν των ἕνεκα τῆς ἐλλείψεως τῶν καταλλήλων μέσων πρὸς χρησιμοποίησιν αὐτοῦ.

Εἶνε βεβαίως περιττὸν νὰ ἐπαναλάβωμεν ὅτι τὰ κατάλληλα ταῦτα μέσα εἶνε τὰ ἀρδευτικὰ ἔργα καὶ αἱ δεξαμεναὶ, εἰς ἃς ἀποθηκεύεται τὸ περισσεῦον πολύτιμον τοῦτο ὕδωρ, ἵνα χρησιμοποιηθῇ ἐν καιρῷ τῷ δέοντι πρὸς μετατροπὴν χέρσων καὶ ἀγόνων γαιῶν εἰς πλουτοφόρους καὶ παραγωγικὰς τοιαύτας.

Οἱ ἐν λόγῳ γεωργοὶ μᾶς ἔλεγον ὅτι ἐὰν μία τοιαύτη ἀκόμη δεξαμενὴ ὑπῆρχεν εἰς τὴν ἐπαρχίαν των, ἡ σχεδιασθεῖσα δηλαδὴ δεξαμενὴ τοῦ Γερολάκου, θὰ ἐγέμιζε τώρα ἐκ τῶν ἀδίκως καὶ ματαίως χανομένων ἤδη ρευμάτων τῶν χειμάρρων, καὶ θὰ ἐπότιζον κατὰ τὸ θέρος πολλὰ καλοκαιρινὰ προϊόντα, ἐὰν μὴ ἐγίνετο ἀνάγκη νὰ χρησιμοποιηθῇ τὸ ὕδωρ τοῦτο κατὰ Μάρτιον διὰ τὰ σπαρτὰ, ἐν περιπτώσει ἐλλείψεως βροχῶν.

Δυστυχῶς ὅμως ἡ ἐν λόγῳ δεξαμενὴ ἔμεινε μόνον ἐν νομοσχεδίῳ, τοῦ ὁποίου οὐδὲ τὴν εἰς πρώτην ἀνάγνωσιν παραδοχὴν κἂν ἠθέλησαν οἱ ἀντιπρόσωποι τοῦ τόπου ἐν ταῖς ἀνεξερευνήτοις αὐτῶν βουλαῖς, ἐνῷ, ὡς εἶνε γνωστὸν, ἡ Κυβέρνησις αὐτὴν τὴν φορὰν ἠγωνίσθη, διὰ τοῦ στόματος μάλιστα τοῦ Μεγάλου Ἁρμοστοῦ, νὰ πείσῃ αὐτοὺς, καὶ μόνους αὐτοὺς ὅμως, περὶ τῆς ὠφελιμότητος τοῦ ἔργου τούτου, διότι πᾶς ἄλλος τὴν ἔβλεπε καθόσον δὲν ἦτο καὶ πολὺ δύσκολον νὰ ἐννοηθῇ.

Τί νὰ λεχθῇ πρὸς τούτοις καὶ περὶ τοῦ ὅτι ἐὰν ἡ κατασκευὴ τῶν ἀρδευτικῶν ἐκείνων ἔργων ἐψηφίζετο θὰ ἀπησχολοῦντο ὑπὲρ τὰς τριάκοντα χιλιάδας ἐργατῶν καὶ εἰς ἐποχὴν μάλιστα καθ' ἣν ἕνεκα τῆς ἀφορίας ἡ πεῖνα καὶ αἱ στερήσεις καταταβασανίζουσι τὸν πληθυσμόν;

Εἰς τοὺς παραπονουμένους γεωργοὺς ἀναγνωρίζει πᾶς τις δίκαιον, ἐθεωρήσαμεν δὲ καλὸν νὰ παραπέμψωμεν αὐτοὺς νὰ τὰ εἴπωσι καὶ ἀπ' εὐθείας πρὸς τοὺς ἀντιπροσώπους αὐτῶν ἐν τῷ Νομοθετικῷ Συμβουλίῳ, οἵτινες ἔκριναν ὠφέλιμον νὰ πολεμήσωσι τὰ ἔργα ταῦτα.

ΣΟΦΑΙ ΓΝΩΜΑΙ

* * Ὁ χειρότερος κουφὸς εἶναι ἐκεῖνος ποῦ δὲν θέλει ν' ἀκούσῃ.

* * Ὁ νοῦς χρησιμεύει πολλάκις εἰς τὴν καρδίαν, ὡς καλὴ βιβλιοθήκη εἰς ἀγράμματον ἄνθρωπον.

Η ΕΒΔΟΜΑΣ

ΝΕΑ ΒΙΒΛΙΑ

Ὁ ἐν Ἀθήναις Σύλλογος πρὸς διάδοσιν ὠφελίμων βιβλίων, ὅστις διατελεῖ, ὡς γνωστὸν, ὑπὸ τὴν προστασίαν τῆς πριγκιπίσσης Σοφίας, καὶ ὅστις τόσον ηὐδοκίμησε, διασπείρας ἐπὶ τρία ἔτη ἤδη καθ' ὅλον τὸν Ἑλληνισμὸν τὰ ὠφελιμώτατα βιβλία του, προβαίνει τώρα καὶ εἰς νέας ἐκδόσεις.

Εἶναι δὲ αὗται σειρὰ βιβλίων, διὰ τοὺς μικροὺς ἰδίως ἀλλὰ καὶ διὰ κάθε φιλαναγνώστην, περιεχομένου τερπνοῦ καὶ διδακτικοῦ, εἰλημμένου ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον ἐξ ἀριστουργημάτων ξένων φιλολογιῶν.

Τὰ πρῶτα δύο νεωστὶ ἐκδοθέντα τοιούτου εἴδους βιβλία ὑπὸ τοῦ Συλλόγου εἶναι «Ὁ γύρος τῆς οἰκίας» κατὰ διασκευὴν ἐκ τοῦ Γερμανικοῦ ὑπὸ Α. Π. Κουρτίδου, καὶ «Τὰ παραμύθια τοῦ Ἄνδερσεν,» περιωνύμου Δανοῦ ποιητοῦ καὶ συγγραφέως, μεταφρασθέντα ὑπὸ Δ. Βικέλα.

Τὰ βιβλία τῆς σειρᾶς ταύτης, ὧν ἡ τιμὴ ὡρίσθη διὰ τὸ ἐξωτερικὸν εἰς φρ. χρ. 2 χαρτόδετα καὶ φρ. χρ. 3 χρυσόδετα, θὰ ἦτο πολὺ καλὸν ἐὰν διεδίδοντο μεταξὺ τῶν μικρῶν τῶν σχολείων μας συνιστώμενα ὑπὸ τῶν διδασκάλων των.

ΕΥΓΕΝΕΙΣ ΑΓΩΝΕΣ

Διοργάνωσις θεατρικῆς παραστάσεως ἐν Κύπρῳ, ὁσονδήποτε ἁπλῆς, δὲν εἶναι βεβαίως εὔκολον πρᾶγμα, καὶ ἡ μετ' ἐπιτυχίας δὲ διεξαγωγή της εἶναί τι δυσκολώτατον.

Καὶ ὅμως ἔγιναν καὶ τὰ δύο ἐν Ἀμμοχώστῳ, ἡ δὲ πρὸ τινων ἡμερῶν γενομένη ἐν τῇ πόλει ταύτῃ θεατρικὴ ἑσπερὶς ἐστεφθη ὑπὸ πλήρους ἐπιτυχίας, ὡς πληροφορούμεθα ἐκεῖθεν.

Παρεστάθη τὸ δρᾶμα ὁ Ἀθανάσιος Διάκος, κατόπιν δ' ἐπαιχθη μία κωμῳδία, καὶ τὸ εἰσπραχθὲν ποσὸν ἀνῆλθεν εἰς ἑπτὰ λίρας.

Οἱ διεξαγαγόντες τὴν παράστασιν ἐρασιτέχναι εἰς τὸν ζῆλόν των καὶ τοὺς κόπους οὓς κατεβάλον εἶχον ὡς παροτρυνσιν τὸν λαμπρὸν σκοπὸν, ὑπὲρ οὗ θὰ διετίθεντο αἱ εἰσπράξεις—τὴν ἵδρυσιν δηλαδὴ γυμναστηρίου.

ΤΟΠΟΣ ΕΞΟΡΙΑΣ

Ἐλάβομεν προχθὲς τὴν ἑξῆς περίεργον ἐπιστολήν:—

Φίλτατε «Κύπριε,»

«Φαίνεται ὅτι ἡ μονοτονία ἡ ἀπέραντος, ἥτις βασιλεύει ἐν τῇ νήσῳ μας ἐν οἱαδήποτε ἐποχῇ, δὲν δύναται νὰ χρονολογηθῇ ἀκριβῶς ἀπὸ τῶν ἡμερῶν τούτων μόνον, καθ' ὅσον δύναταί τις νὰ συμπεράνῃ ἐκ τοῦ ἀκολούθου γεγονότος.

«Πρὸ ἐτῶν δηλαδὴ, πρὶν μεταλλάξωμεν δεσπότην, οἱ Σουλτᾶνοι τῆς Τουρκίας καὶ αὐθένται τῆς Κύπρου ἔστελλον εἰς τὴν νῆσόν μας τοὺς καταδικαζομένους εἰς ἐξορίαν ὑπηκόους των, ἀντὶ εἰς Φεζὰν καὶ Ἀραβίαν, ὅπου τοὺς στέλλουν τώρα.

«Καὶ πολλάκις, ὡς ἡ μνήμη μου διασώζει, ἡ Κύπρος ἔσχε τὴν τιμὴν νὰ φιλοξενήσῃ περιωνύμους ἐξορίστους πασσάδες κ.ἄ.

«Ἴσως λοιπὸν εἰς τὴν ἐκλογὴν τῆς νήσου μας ὡς τόπου ἐξορίας νὰ συνέτειναν ἢ αἱ πρὸς τὴν Ὑψηλὴν Πόρταν ἐκθέσεις τῶν Βαλήδων της περὶ τῆς ἐν αὐτῇ ξηρασίας, ἢ αἱ πεφωτισμέναι γνώσεις τῶν ἐν Κων)πόλει περὶ τῆς γεωγραφικῆς θέσεως τῆς ποτὲ μακαρίας ὑποτελοῦς των.»

«Ὑμέτερος ΠΥΓΜΑΛΙΩΝ

ΜΑΘΗΜΑΤΑ ΤΟΚΙΣΜΟΥ

Ἐὰν εἶνε ἀληθῆ, καὶ τὸ φοβούμεθα διότι εἶναι πολὺ ἀξιόπιστος ἡ πηγὴ, ἀφ' ἧς τὸ ἐμάθομεν ὅλος ὁ ἄλλος κόσμος δύναται νὰ πάρῃ μαθήματα περὶ τοκισμοῦ ἀπὸ τὴν νῆσον μας. Φαντασθῆτε αἴρνης τί θὰ ἔλεγε καὶ ὁ Σάϋλωκ ἀκόμη ἐὰν ἐμανθανεν, ὅτι εἷς σάκκος ἀλεύρου ἀξίας δέκα τεσσάρων σελλινίων δανείζεται μὲ διορίαν μέχρι Ἰης Μαΐου ἐπὶ πληρωμῇ εἴκοσι ὀκτὼ σελλινίων μόνον.

Ἐὰν δὲ τὸ δάνειον δὲν ἐπιστραφῇ μέχρι τῆς ἄνω διορίας ὁ δανεισθεὶς ὑποχρεοῦται νὰ πληρώνῃ ὡς τόκον ὑπερημερίας ἓν σελλίνιον κατὰ μῆνα.

Μία δὲ λίρα στερλίνα δανειζομένη ἀποφέρει τὸν πολὺ ἱκανοποιητικὸν τόκον τῶν δύο σελλινίων κατὰ μῆνα!

Ἐὰν ἔχετε τὴν περιέργειαν νὰ μάθητε πρὸς πόσα τοῖς ἑκατὸν ἀνέρχεται ὁ τόκος δι' ἓν ἔτος μεταχειρισθῆτε τὴν μέθοδον τοῦ τόκου.

ΒΛΘΜΟΙ ΑΠΛΟΙΚΟΤΗΤΟΣ

Εἰς τὸ τελευταῖον φύλλον της ἡ «Ἀλήθεια» τῆς Λεμησσοῦ κάμνει λόγον περὶ «ἁπλοϊκῶν Λευκωσιατῶν.» Φοβούμεθα ὅτι πολὺ ἁπλοϊκωτέρα εἶνε ἡ συνάδελφος, θέλουσα ν' ἀπατήσῃ ἑαυτὴν ὅτι μόνον ἐν Λευκωσίᾳ ὑπάρχουσιν οἱ «ἁπλοϊκοί,» ἐνῷ ἠμποροῦσε καὶ εἰς τὴν Λεμησσὸν ἀκόμη, καὶ πολὺ πολὺ πλησίον της, νὰ εὕρῃ ἱκανοὺς τοιούτους καὶ μεταξὺ ἀκόμη φίλων της βουλευτῶν, ὧν μάλιστα ἡ «ἁπλοϊκότης» ὑπερβαίνει κατὰ πολλοὺς βαθμοὺς τὴν τῶν Λευκωσιατῶν, ἀφοῦ οὗτοι μὲν κατὰ τὴν «Ἀλήθειαν» θαυμάζουσι «λόγους καὶ ὀνομαστικὰς ἀπολύτους» ἐκείνοι δὲ καταβάλλουσι πρόστιμα καὶ στεφανοῦσι!

Πρέπει λοιπὸν ἡ «Ἀλήθεια» νὰ χαρακτηρίσῃ τοὺς τελευταίους φίλους της τοὐλάχιστον ὡς...«ἁπλοϊκωτάτους»!

Διὰ νὰ εἶναι δικαία.

Η ΣΩΤΗΡΙΑ

Οὕτως ἐθεωρήθησαν διὰ τὴν ἐσοδείαν αἱ βροχαὶ τῆς παρελθούσης ἑβδομάδος, χάρις εἰς τὰς ὁποίας ἐπὶ δύο ἡμέρας τὰ πάντα περιεκαλύπτοντο ἐν νεφέλαις καὶ ὁμίχλῃ, καὶ ἐπὶ τεσσαράκοντα ὀκτὼ ὥρας ἐστερήθημεν καὶ μιᾶς μόνης ἀκτῖνος τοῦ ἡλίου.

Ὁ Νεῖλος τῆς νήσου μας ἐκύλιεν ἐν τῷ

μεταξὺ μετὰ ρόχθου τὰ θολὰ νερά του, τόσην δ' εὐχαρίστησιν προὐξένησεν ὥστε πολλοὶ ὑπὸ τὴν βροχὴν ἐκείνην ἔσπευδον νὰ τὸν ἐπισκεφθῶσιν εἰς ἔνδειξιν εὐγνωμοσύνης.

ΕΚΔΡΟΜΑΙ ΤΩΝ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΗΡΙΩΝ

Τὸ τόσον ὠφέλιμον σύστημα τῶν ἐκδρομῶν, ὅπερ ἡ παιδαγωγία θεωρεῖ ὡς ἀπαραίτητον διὰ τὰ σχολεῖα, τηρεῖται πάντοτε εἰς τὰ ἐκπαιδευτικά μας καταστήματα καὶ τακτικῶς ἐφαρμόζεται.

Τὸ Παγκύπριον ἔκαμε ἐκδρομὴν τὴν παρελθοῦσαν Τρίτην μέχρι τῆς μονῆς τῆς Μακεδονιτίσσης, ἥτις, μὲ τὴν Θαυμασίαν ἡμέραν, τὸν θαλπερὸν τοῦ Φεβρουαρίου ἥλιον καὶ τὴν τηρηθεῖσαν εὐταξίαν, ὑπῆρξε μία ἀπὸ τὰς καλλιτέρας τοῦ χειμερινοῦ ἐξαμήνου.

ΤΑ ΕΝ ΕΛΛΑΔΙ

ΤΟ ΔΙΕΘΝΕΣ ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΚΟΝ ΣΥΝΕΔΡΙΟΝ

Συνῆλθεν εἰς τὸ μέγαρον τῆς Α. Β. Υ. τοῦ Διαδόχου ἡ ὑπὸ τὴν προεδρείαν Του μεγάλη ἐπιτροπεία, ἥτις κατηρτίσθη πρὸς διοργάνωσιν τοῦ Διεθνοῦς ἀρχαιολογικοῦ συνεδρίου.

Ἡ ἐπιτροπεία αὕτη σύγκειται ἐκ τοῦ ὑπουργοῦ τῆς παιδείας, τοῦ γενικοῦ ἐφόρου τῶν ἀρχαιοτήτων, τοῦ πρυτάνεως τοῦ Πανεπιστημίου, τοῦ ἀντιπροέδρου τῆς Ἀρχαιολογικῆς Ἑταιρείας, τοῦ Δημάρχου Ἀθηναίων, καὶ τῶν διευθυντῶν πασῶν τῶν ἐν Ἀθήναις ξένων ἀρχαιολογικῶν σχολῶν.

Κατὰ τὴν συνεδρίασιν ταύτην ἀπεφασίσθη ὅπως τὸ Συνέδριον συγκροτηθῇ κατὰ τὰς ἑορτὰς τοῦ Πάσχα τῷ 1905, καὶ ὅπως ἡ πρώτη συνεδρίασις τοῦ Διεθνοῦς Ἀρχαιολογικοῦ Συνεδρίου γίνῃ ἐν μεγάλῃ πομπῇ ἐπὶ τῆς Ἀκροπόλεως καὶ ἐντὸς τοῦ Παρθενῶνος.

Ὁ Γεννικὸς ἔφορος τῶν ἀρχαιοτήτων ὑποστηρίζων τὴν πρότασιν ταύτην εἶπεν ὅτι δὲν εἶνε ἡ πρώτη φορὰ καθ' ἣν θὰ γίνῃ συνεδρίασις εἰς τὸν Παρθενῶνα.

Καὶ κατὰ τὴν ἐποχὴν τῆς ἱδρύσεως τῆς Ἀρχαιολογικῆς Ἑταιρείας ἐν ἔτει 1837, ἐγένετο μετὰ μεγάλης πομπῆς συνεδρίασις εἰς τὸν Παρθενῶνα.

ΟΙ ΟΛΥΜΠΙΑΚΟΙ ΑΓΩΝΕΣ

Οἱ Διεθνεῖς Ὀλυμπιακοὶ ἀγῶνες, οἵτινες ἐπρόκειτο νὰ τελεσθῶσιν ἐν Ἀθήναις κατὰ τὴν ἄνοιξιν τοῦ 1904, ἐδέησε ν' ἀναβληθῶσιν ἕνεκα τῶν κατὰ τὴν ἰδίαν ἐποχὴν τελουμένων ἐν Σικάγῳ διεθνῶν ἀγώνων

Θεωρεῖται ἤδη βέβαιον ὅτι κατὰ τὸν ὁρισθέντα διὰ τὸ Ἀρχαιολογικὸν Συνέδριον χρόνον, ἤτοι κατὰ τὴν ἄνοιξιν τοῦ 1905, θὰ γίνωσι καὶ οἱ Διεθνεῖς Ὀλυμπιακοὶ ἀγῶνες ἐν Ἀθήναις.

Ἡ τοιαύτη σύμπτωσις τῶν δύο τούτων μεγάλων γεγονότων θὰ συντελέσῃ οὐκ ὀλίγον εἰς ἀμφοτέρων τὴν μεγολοπρέπειαν.

ΘΑΝΑΤΟΣ ΔΙΑΚΕΚΡΙΜΕΝΟΥ ΑΝΔΡΟΣ

Τῇ 3ῃ τοῦ μηνὸς ἀπέθανεν ἐν Ἀθήναις ὁ Ἀριστείδης Ρούκης, προσωπικότης ἐκ τῶν μάλιστα γνωστῶν.

Ὁ μακαρίτης διέπρεψεν ἰδίως ὡς δημοσιογράφος. διευθύνας ἐπὶ ἔτη τὴν «Ἐφημερίδα» καὶ ἐσχάτως ὡς διευθυντὴς τῶν Ταχυδρομείων καὶ Τηλεγράφων τοῦ κράτους, ὢν θεωρεῖται δικαίως ὁ ἀναμορφωτής.

ΑΙΦΝΙΔΙΟΣ ΘΑΝΑΤΟΣ ΔΙΑΠΡΕΠΟΥΣ ΘΕΟΛΟΓΟΥ

Τῇ ἑσπέρᾳ τῆς 4ης τοῦ μηνὸς ἀπέθανεν αἰφνιδίως ἐν Ἀθήναις ὁ διαπρεπὴς καθηγητὴς τοῦ Πανεπιστημίου καὶ ἐκκλησιαστικὸς ῥήτωρ Ἰγνάτιος Μοσχάκης.

Ὁ ἀποθανὼν διεκρίθη καὶ ὡς συγγραφεὺς ἐκκλησιαστικῶν βιβλίων διὰ τὴν Θεολογικὴν Σχολὴν καὶ διδακτικῶν διὰ τὰ σχολεῖα, αἱ δ' ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ ὁμιλίαι του ἐθεωροῦντο ὡς ὑποδείγματα θρησκευτικῶν διδαχῶν διὰ τὴν σαφήνειαν καὶ τὸ βάθος τῶν ἰδεῶν.

ΤΑ ΠΟΛΙΤΙΚΑ ΕΚΛΟΓΗ ΠΡΟΕΔΡΟΥ ΤΗΣ ΒΟΥΛΗΣ

Ἡ Βουλὴ ἀποπερατώσασα τέλος τὰς ἐξελέγξεις τῶν ἐκλογῶν προέβη τῇ παρελθούσῃ Τετάρτῃ εἰς τὴν ἐκλογὴν τοῦ ὁριστικοῦ αὐτῆς προέδρου.

Τοιοῦτος ἀνεδείχθη ὁ βουλευτὴς Ἀττικῆς κ. Δημ. Ράλλης, λαβὼν ψήφους 128, τοῦ ὑποψηφίου τοῦ Θεοτοκικοῦ κόμματος κ. Ν. Μπουφίδου λαβόντος ψήφους 62 καὶ τοῦ ὑποψηφίου τοῦ Ζαϊμικοῦ κόμματος κ. Μπούτου ψήφους 29.

Ὁ νέος πρόεδρος τῆς Βουλῆς κ. Δημ Ράλλης ἀναλαμβάνων τὰ καθήκοντα αὐτοῦ εἶπε πρὸς τὴν Βουλήν:

Κύριοι Βουλευταί,

«Εὐγνωμονῶ ὑμῖν ἐπὶ τῇ ὑψίστῃ τῶν τιμῶν ἣν εὐηρεστήθητε νὰ μοὶ ἀπονείμητε, ἀναδείξαντές με Πρόεδρον τῆς Βουλῆς διὰ τῆς ὑμετέρας ψήφου. Ἀλλ' ἡ περίβλεπτος αὕτη τιμὴ ἐπάγεται καθήκοντα σοβαρὰ, ἐπάγεται εὐθύνας, εὐθύνας ἀληθῶς ἠθικάς, ἀλλὰ βαρυτάτας διὰ τὸν ἔχοντα συνείδησιν αὐτῶν. Μόνον δὲ διὰ τῆς ὑμετέρας συνδρομῆς δύναται νὰ ὑπάρξῃ ἀνακούφισις τῶν εὐθυνῶν τούτων καὶ ταύτην ἐπικαλοῦμαι ἀκεραίαν.

«Ὁ Κανονισμὸς ἡμῶν, ἑπόμενος τῷ φιλελευθέρῳ πολιτεύματί μας, ἠσφάλισεν ἑνὶ ἑκάστῳ ἡμῶν τελείαν τὴν ἐνάσκησιν τῶν κοινοβουλευτικῶν καθηκόντων, ἐν μόνῃ δὲ τῇ αὐστηρᾷ καὶ ζηλοτύπῳ τηρήσει τῶν διατάξεων τοῦ Κανονισμοῦ παρ' ἑνὸς ἑκάστου ἡμῶν ἔγκειται ἡ εὐπρεπὴς καὶ τελεσφόρος λειτουργία τῆς Βουλῆς, ἐκπροσωπούσης τὴν ἐθνικὴν κυριαρχίαν πρὸς ἣν ὀφείλει νὰ ἐξισοῦται. (Εὖγε, εὖγε).

«Πολλὰ καὶ ποικίλα εἶνε τὰ θέματα, ἐπὶ τῶν ὁποίων σύντονος ἡ ἐθνικὴ ἐργασία ἐπιβάλλεται, ἄνευ τῆς ὁποίας καὶ πάλιν ἠθέλομεν ὑστερήσει εἰς τὸν διεθνῆ ἀνταγωνισμὸν τὸν καθ' ἡμέραν ἐπὶ μᾶλλον καὶ μᾶλλον ἐξαπτόμενον. Εἰς τὴν ἐργασίαν δὲ ταύτην τὴν ἐθνικὴν, ὀφείλομεν πάντες συντόνως νὰ ἐπιδοθῶμεν, μετὰ τὴν ἀπώλειαν, ὡς μὴ ὤφειλε, τοσούτου πολυτίμου χρόνου κατὰ τὸ παρελθὸν, ἀποβλέποντες εἰς τὴν ἀνύψωσιν τοῦ γοήτρου τοῦ Πολιτεύματος, ἀναποσπάστως συνδεδεμένου πρὸς τὴν εὐδαιμονίαν τῆς χώρας, ἥτις ἀνυπομόνως, ἀλλὰ καὶ μετὰ πεποιθήσεως ἀναμένει τὴν εὐεργετικὴν τῆς Βουλῆς δρᾶσιν, πρὸς τὴν ἀνακούφισιν τῶν βαρῶν τοῦ Λαοῦ πρὸς ἀποκατάστασιν τῶν οἰκονομικῶν του, πρὸς τὴν ἐμπέδωσιν τῆς ἀσφαλείας καὶ τῆς τάξεως καὶ πρὸς τὴν σύνταξιν τῶν δυνάμεων τῆς πατρίδος.

«Πρὸς τὴν ἐπιτέλεσιν, κύριοι, τῶν ἐθνικῶν τούτων σκοπῶν πολύτιμον ἡ Πολιτεία θέλει εὕρῃ ὁδηγὸν ἐν ταῖς ὑμετέραις πεφωτισμέναις συζητήσεσιν. Ταχθεὶς δὲ παρ' ὑμῶν εἰς τὴν διεύθυνσιν αὐτῶν, ὑπόσχομαι τελείαν τὴν ἀμεροληψίαν καὶ αὐστηρὰν τὴν τήρησιν τῶν διατάξεων τοῦ Κανονισμοῦ (εὖγε, εὖγε).

«Ἐπὶ τῇ πανδήμῳ ταύτῃ ἐπαγγελίᾳ πειθόμενος τῇ ψήφῳ ὑμῶν καὶ θαρρῶν ἐπὶ τῇ συνδρομῇ σας καταλαμβάνω τὴν ἕδραν τοῦ Προέδρου».

Η ΚΗΔΕΙΑ ΤΟΥ Ν. ΜΑΥΡΟΚΟΡΔΑΤΟΥ

Ἐπιβλητικωτάτη ἐτελέσθη ἡ κηδεία τοῦ ἀποθανόντος βουλευτοῦ Ἄνδρου καὶ πρώην πρεσβευτοῦ Ν. Μαυροκορδάτου. Παρηκολούθησαν αὐτὴν οἱ Ὑπουργοὶ, οἱ Βουλευταὶ, οἱ ὑπασπισταὶ τοῦ Βασιλέως καὶ τῶν πριγκίπων.

Εἰς τὸν ναὸν τῆς Μητροπόλεως παρέστη καὶ ὁ Βασιλεὺς, ὁ Διάδοχος, καὶ οἱ πρίγκιπες Νικόλαος καὶ Ἀνδρέας.

Εἰς τὸν νεκρὸν ἀπενεμήθησαν τιμαὶ ὑποστρατήγου, παραταχθέντων πρὸς τοῦτο κατὰ τὴν κηδείαν διαφόρων σωμάτων τοῦ στρατοῦ.

Τὸν ἐπικήδειον λόγον ἐξεφώνησεν ὁ καθηγητὴς τοῦ Πανεπιστημίου κ. Σπ. Λάμπρος.

Πλῆθος στεφάνων ἐκ μέρους πολλῶν ἐπισήμων κατετέθησαν ἐπὶ τοῦ νεκροῦ, ἀπειρία δὲ τηλεγραφημάτων καὶ ἐκ τοῦ ἐσωτερικοῦ καὶ ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ ἀπεστάλησαν πρὸς τὴν χήραν Μαυροκορδάτου.

Ἐπίσης ὁ Σουλτᾶνος διὰ τοῦ ἀρχιγραμματέως αὐτοῦ ἀπέστειλε συλλυπητήριον τηλεγράφημα καὶ ἡ Ὑψηλὴ Πύλη διὰ τοῦ ἐν Ἀθήναις Ὀθωμανοῦ πρεσβευτοῦ.

Η ΔΙΕΘΝΗΣ ΕΚΘΕΣΙΣ

Ἡ ἐν Ἀθήναις διοργανουμένη διεθνὴς ἔκθεσις φαίνεται, ὅτι θὰ στεφθῇ ὑπὸ πληρεστάτης ἐπιτυχίας, τοῦθ' ὅπερ καὶ τοὺς ἀναλαβόντας τὴν διοργάνωσιν θὰ τιμήσῃ, καὶ εἰς τὴν χώραν ὠφελιμώτατον θ' ἀποβῇ. Ἤδη ἀγγέλλεται, ὅτι πρὸς τὰς ἐν Παρισίοις καὶ Βιέννῃ συσταθείσας ἐπιτροπὰς ἐγένοντο τοσαῦται δηλώσεις ἐκθετῶν, ὥστε ἀναγκαῖον ἐκρίθη νὰ σταλῶσιν ἀντιπρόσωποι, οἵτινες ἐλθόντες εἰς Ἀθήνας ἐπεσκέφθησαν τὸ Ζάππιον καὶ ἐξέλεξαν τὰς αἰθούσας, ἃς θὰ καταλάβωσι τὰ ἐκθέματα τῶν Γάλλων καὶ Αὐστριακῶν παραγωγῶν.

Πλὴν τῶν ἄλλων χωρῶν θὰ ἔχῃ ἴδιον τμῆμα καὶ ἡ Ἀβυσσινία πολὺ δὲ πιθανὸν νὰ παραστῇ κατὰ τὰς ἡμέρας τῆς ἐκθέσεως καὶ αὐτὸς ὁ αὐτοκράτωρ Μενελίκ, ὡς πρὸ καιροῦ ἐλέχθη.

Η ΜΑΚΕΔΟΝΙΑ

Παρασκευαὶ τῆς Τουρκίας.

Καθ' ἡμιεπισήμους ἀνακοινώσεις ὁ καθ' ἅπασαν τὴν Μακεδονίαν τουρκικὸς στρατὸς σήμερον ἀνέρχεται εἰς 80 τάγματα πεζικοῦ καὶ 15 τάγματα ἐφεδρειῶν, ὧν οἱ ἄνδρες συμποσοῦνται εἰς πεντήκοντα χιλιάδας περίπου.

Πλὴν τοῦ πεζικοῦ ὅμως τούτου ὑπάρχει καὶ ἱκανὸν ἱππικὸν καὶ πυροβολικὸν, οὕτως ὥστε ὁλόκληρος ὁ στρατὸς ἀνέρχεται εἰς 85—90 χιλ. ἄνδρας.

Φαίνεται ὅτι ἡ τουρκικὴ Κυβέρνησις θεωρεῖ λίαν ἐνδεχόμενον, παρ' ὅλας τῶν Δυνάμεων τὰς αἰσιοδοξίας, βουλγαρικόν τι κίνημα. Θέλουσα δὲ νὰ καταπνίξῃ τοῦτο ἅμα τῇ ἐκρήξει του προβαίνει κατ' αὐτὰς εἰς τὴν πρόσκλησιν ἑτέρων δεκατεσσάρων ἐφεδρικῶν ταγμάτων. Πρὸς ἀποφυγὴν μονον δυσαρέστων συνεπειῶν καὶ παραστάσεων, ἐδικαιολόγησε τὴν σπουδαιότητα τοῦ μέτρου βεβαιώσασα, ὅτι τὰ ὑπὸ τὰς σημαίας καλουμενα νέα ἐφεδρικὰ τάγματα θὰ ἀντικαταστήσωσιν ἰσάριθμον δύναμιν ἀπολυομένων ἐφέδρων.

Οἱ καλῶς ὅμως γνωρίζοντες τὰ πράγματα χαρακτηρίζουσι τὸ μέτρον ὡς προφυλακτικὸν ἀποκλειστικὸν σκοπὸν ἔχον νὰ μὴ ἐπιτρέψῃ εἰς τὸν Βουλγαρικὸν στρατὸν—ἐν ἐνδεχομένῃ συγκρούσει—νὰ φανῇ ἔστω καὶ κατὰ τὰς πρώτας συμπλοκὰς ὅτι δύναται καὶ ν' ἀντιστῇ μόνον ὡς συνέβη κατὰ τὸν Ἑλληνοτουρκικὸν πόλεμον τοῦ 1897. Λαμβάνει δὲ ἀπὸ τοῦδε ἡ Τουρκία τὰ μέτρα της, γνωρίζουσα τὸ πλημμελὲς τοῦ στρατολογικοῦ της συστήματος.

Ὅπλα εἰς τοὺς ἀντάρτας.

Ἡ Τουρκικὴ Ἀστυνομία ἐπληροφορήθη, ὅτι ὅπλα προωρισμένα διὰ τὰ ἐν Μακεδονίᾳ κομιτάτα ἀποστέλλονται ἐκεῖ διὰ Κωνσταντινουπόλεως. Καταγίνεται δὲ τώρα ἐπιμόνως πρὸς ἀνακάλυψιν τῶν προσώπων δι' ὧν διεξάγονται αἱ μυστικαὶ αὗται ἀποστολαὶ καὶ τοῦ τρόπου καθ' ὃν διεξάγονται.

ΤΑ ΔΙΚΑ ΜΑΣ

Η ΔΙΚΗ ΤΟΥ ΙΔΑΡΕ

Ἡ κρίσις τῶν δικαστῶν. — Ἡ ἀπόφασις.

Τὴν παρελθοῦσαν Παρασκευὴν ἐδικάσθη ἐν τῷ Ἐπαρχιακῷ Δικαστηρίῳ Ἀμμοχώστου ἡ ὑπὸ τοῦ Διοικητοῦ κινηθεῖσα ἀγωγὴ κατὰ τῶν μελῶν τοῦ Ἰδαρὲ Συμβουλίου ἐπὶ τῷ ὅτι δὲν ὑπέγραψαν τὰ κατασχετήρια διὰ τὴν εἴσπραξιν τῶν φόρων.

Τὸ Δικαστήριον ἀκοῦσαν μετὰ προσοχῆς τὰς ἐνστάσεις τῶν μελῶν εὗρεν ὅτι ἦσαν δίκαιαι καὶ παρεδέχθη ὅτι καλῶς ἔπραξαν τὰ μέλη ἐκθέσαντα τὴν κατάστασιν τῶν κατοίκων τῆς Ἐπαρχίας.

Ἐπειδὴ ὅμως ὁ Νόμος τοῦ 1882 ἦτο ρητὸς τὸ Δικαστήριον κατεδίκασε τοὺς κατηγορουμένους εἰς τὴν ὑπογραφὴν τῶν κατασχετηρίων καὶ τὰ ἔξοδα τῆς δίκης.

Οἱ καταδικασθέντες θὰ φέρωσι τὴν ὑπόθεσιν ἐνώπιον τοῦ Ἐφετείου.

Ἐπὶ τοῦ ζητήματος τούτου ἐπισκεφθέντες τὸν μέγαν Ἁρμοστὴν οἱ βουλευταὶ κ.κ. Θ. Θεοδότου καὶ Γ. Σιακαλλῆς ἔκαμον τὰς δεούσας παραστάσεις διὰ τὴν ἄδικον στάσιν τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐπίσης καὶ ὁ κ. Π. Κωνσταντινίδης ἐπεσκέφθη διὰ τὴν αὐτὴν ὑπόθεσιν τοῦ Ἰδαρὲ Ἀμμοχώστου τὸν Ἀνώτατον Ἄρχοντα πρὸς ὃν ὑπέδειξεν ὅτι ἡ Κυβέρνησις κάκιστα πολιτεύεται ἐν τῷ ζητήματι καὶ θὰ προκαλέσῃ οὕτω τὴν ἀθρόαν παραίτησιν τῶν Ἰδαρὲ ἵνα μὴ ὑπογράφονται ἐν τοιαύτῃ περιστάσει τὰ καταστρεπτικὰ κατασχετήρια.

ΘΑΝΑΤΟΙ ΕΚ ΨΥΞΕΩΣ

Χωρικοὶ πνιγόμενοι κατὰ τὸν ποτισμὸν τῶν γαιῶν των.

Ἡ βροχὴ ἐξηκολούθησεν ἀδιάκοπος δι' ὅλης τῆς ἡμέρας τοῦ παρελθόντος Σαββάτου παραταθεῖσα μέχρι τῆς 10ης μ. μ. ὥρας καθ' ἅπασαν τὴν Νῆσον. Πλὴν τοῦ Πεδιαίου ἐπλημμύρισαν καὶ ὅλοι οἱ χείμαρροι τῆς ἐπαρχίας Μόρφου καὶ ὁ Ἰδαλίας, οὕτω δὲ οἱ γεωργοὶ ἐπότισαν ἀφθόνως τὰ σπαρτά των εἴς τε τὴν Μεσαορίαν καὶ τὰ λοιπὰ μέρη

Εἰς ἀμφοτέρας τὰς ὀροσειρὰς καθ' ὅλην τὴν διάρκειαν τῆς βροχῆς ἔπιπτε χιών, ἐπεκράτει δὲ δριμὺ ψύχος ὡς ἐκ τοῦ ὁποίου πολλοὶ θάνατοι συνέβησαν ἐκ ψύξεως κατὰ τὸν ποτισμον.

Ἐξ ὅσων μέχρι τοῦδε ἠδυνήθημεν να ἐξακριβώσωμεν, τέσσαρες ἄνθρωποι εὗρον οἰκτρὸν θάνατον ἐκ τοῦ ψύχους, εἰς Ἔξω Μετόχι, ἕτερος εἰς Ἐπηχῶ, τοῦ θύματος μάλιστα τούτου οὔτε τὸ πτῶμα ἀνηυρέθη, παρασυρθὲν ὑπὸ τῶν χειμάρρων.

Εὐτυχῶς οἱ χείμαρροι ἔφερον ἄφθονον ὕδωρ ἐπαρκέσαν εἰς ὅλων τῶν γεωργῶν τὰς ἀνάγκας καὶ οὕτω δὲν ἔχομεν ν' ἀναγράψωμεν καὶ φιλονικείας ἢ φόνους, οὐχὶ σπανίως λαμβάνοντας χώραν ἐν περιστάσεσι καθ' ἃς δὲν ὑπάρχει ἐπαρκὲς ὕδωρ.

Ἀπὸ τῆς Κυριακῆς εὐεργετικὸς ἥλιος καὶ δρόσος ζωογονοῦν τὰ σπαρτά, καὶ κρατύνουσι τὰς ἐλπίδας περὶ καλῆς συγκομιδῆς.

ΚΑΙ ΑΛΛΟ ΤΑΜΙΕΥΤΗΡΙΟΝ

Συνεστάθη ἐν τῇ πόλει μας και ἄλλο ταμιευτήριον διὰ μετοχῶν, ὧν ἤδη ὁ ἀριθμὸς ἀνῆλθε τὰς τρεῖς περίπου ἑκατοντάδας.

Οἱ ἱδρυταὶ συνελθόντες τὴν ἑβδομάδα ταύτην ἐξέλεξαν καὶ τὴν διοικητικὴν Ἐπιτροπὴν τοῦ ταμιευτηρίου, οὗτινος ἡ διάρκεια ὡρίσθη πενταετής.

ΑΙ ΠΛΗΡΩΜΑΙ ΤΩΝ ΔΙΔΑΣΚΑΛΩΝ

Πολλὰ παράπονα διαβιβάζονται ἡμῖν ὑπὸ τῶν Δημοδιδασκάλων πολλῶν χωρίων τῆς Ἐπαρχίας Ὀρεινῆς, ὅτι ἐνῷ τὰ ἐντάλματα τῆς τελευταίας διμηνίας τῆς Κυβερνητικῆς Ἐπιχορηγήσεως ἐξεδόθησαν προ πολλοῦ, ὁ εἰσπράκτωρ εἰς ὃν ἀνετέθη ἡ πληρωμὴ δὲν μετέβη ἔτι νὰ κάμῃ τὰς πληρωμας.

Καὶ ταῦτα ἐνῷ πλησιάζουν νὰ ἐκδοθοῦν καὶ τὰ ἐντάλματα τῆς ἑπομένης διμηνίας.

ΑΡΧΑΙΡΕΣΙΑΙ ΣΥΛΛΟΓΟΥ

Γενομένων τὴν παρελθοῦσαν Κυριακὴν κατὰ τὰ κεκανονισμένα τῶν ἀρχαιρεσιῶν τοῦ Συλλόγου «Φοίνικος» ἐξελέγησαν οἱ ἑξῆς κύριοι:

Πολύβιος Γ. Χριστοφίδης, πρόεδρος. Θ. Περδίκης, ἀντιπρόεδρος. Ἀριστείδης Ἰωακείμ, ταμίας καὶ Χρ. Ζαμπακίδης γραμματεύς.

Σύμβουλοι δὲ οἱ κ. κ. Μ. Τοφαρίδης, Π. Περδίος, Ι. Κυριακίδης, Θ. Χριστοδουλίδης, Κ. Κυριακίδης καὶ Κ. Καζαντζῆς.

Ἐπιμεληταὶ ἐξελέγησαν οἱ κ. κ. Σοφοκλῆς Χ'' Χριστοφῆ καὶ Γ. Ἀριστείδης, κοσμήτωρ δὲ ὁ κ. Γ. Παστελίδης.

ΜΙΚΡΑ ΝΕΑ

— Ὁ Γυμνασιάρχης τοῦ Παγκυπρίου κ. Μ. Βολονάκης ἤγειρεν ἀγωγην κατὰ τῆς ἐφημερίδος «Εὐαγόρας» ἕνεκα τῶν κατ' αὐτοῦ γραφέντων εἰς ταύτην, ὡς ἡμέρα δὲ τῆς δίκης ὡρίσθη ἡ 7 Μαρτίου, ἔ. ν.

— Ἀναγινώσκωμεν εἰς τὰς Ἀθηναϊκὰς ἐφημερίδας ὅτι ὁ πρώην ἐν τῷ Παγκυπρίῳ Γυμνασίῳ καθηγητὴς κ. Πονηρόπουλος, ὅστις πλείστων συμπαθειῶν χαίρει ἐν τῇ νήσῳ μας διωρίσθη καθηγητὴς εἰς τὸ Διδασκαλεί-

«ΚΥΠΡΙΟΣ»

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ

Κ. Φυλακτοῦ.

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ

(Προπληρωτέα.)

Εἰς τὰς πόλεις τῆς Κύπρου	σελ.	12.
Εἰς τὰ χωρία	»	10.
Διὰ τοὺς Δημοδιδασκάλους	»	10.
Ὅπου δὲν ὑπάρχουν ταχυδρομεῖα	»	8.
Εἰς τὸ Ἐξωτερικὸν	φρ. χρ.	20.
Ἕκαστον φύλλον	**γρ.**	**2.**

ΤΙΜΗ ΚΑΤΑΧΩΡΙΣΕΩΝ

Ἀγγελίαι: ὁ στίχος γρ. 2

Διατριβαί: ἰδιαίτεραι συμφωνίαι.

Τὰ χειρόγραφα δὲν ἐπιστρέφονται.

ΓΡΑΦΕΙΑ

Ἐν τῇ Στοᾷ Φανερωμένης ἀριθ. 8

Αἱ ἐπιστολαὶ δέον νὰ ἀπευθύνωνται πρὸς τὸν Διευθυντὴν τοῦ «Κυπρίου»

Ἀθηνῶν. Ὁ κ. Πονηρόπουλος. πλὴν τῶν καθηκόντων τούτων, διδάσκει τακτικῶς καὶ εἰς τὴν Ἑταιρείαν τῶν Φίλων τοῦ λαοῦ, ἐν ἐκ τῶν σημαντικῶν τῶ Ἀθηνῶν σωματείων, οὗτινος πρόεδρος τυγχάνει ὁ καθηγητὴς τοῦ Πανεπιστημίου κ. Γ. Μιστριώτης.

‡‡

—Σήμερον ἐν τῷ Ἀρχιεπισκοπικῷ ναῷ τοῦ Ἁγίου Ἰωάννου ἡ Α. Πανιερότης ὁ Μητροπολίτης Κυρηνείας ἐλειτούργησε χειροτονήσας Διάκονον διὰ τὴν Ἐκκλησίαν τοῦ χωρίου Λευκονίκου.

Αὔριον δὲ ἡ Αὐτοῦ Πανιερότης ἐν τῷ αὐτῷ ναῷ θα χειροτονήσῃ Διάκονον διὰ τὴν Πάφον.

‡‡

—Τῇ προσεχῇ Τρίτῃ θὰ τελεσθῇ εἰς τὸν ἐνταῦθα ναον τῶν καθολικῶν δοξολογία ἐπὶ τῇ ἑορτῇ τοῦ ἰωβιλαίου τοῦ Πάπα Λέοντος ΙΓ'.

Ἡ Ἱερα ἡμῶν Σύνοδος προσεκλήθη ἐπισήμως ἵνα παραστῇ κατὰ τὴν δοξολογίαν ταύτην.

‡‡

—Ἐξ Ἁγίου Σεργίου (τῆς Ἀμμοχώστου) γράφουσιν ἡμῖν:—Ὁ ἐν τῷ χωρίῳ μας ζαπτιὲς ὑπ' ἀριθμὸν 2,263 Νικόλαος Σ. Τζινίκολας πολὺ δραστηρίως ἐκτελεῖ τὰ ἀστυνομικὰ του καθήκοντα, ἄγρυπνος φρουρὸς τῆς δημοσίας τάξεως καὶ αὐστηρὸς ἐπιτηρητὴς τῶν ταραξιῶν τοῦ χωρίου μας. Πρὸ τινων ἡμερῶν μεταμφιεσθεὶς κατώρθωσε νὰ συλλάβῃ εἰς τὸ πλησίον χωρίον Νέγκωμη τινὰς ἀνασκάπτοντας ἀρχαίους τάφους.

Ὁ δραστήριος οὗτος ἀστυνομικὸς προήχθη μὲν δικαίως πρὸ τινων ἡμερῶν, ἠναγκάσθη ὅμως νὰ μείνῃ εἰς τὸν αὐτὸν βαθμον ὡς μὴ γνωρίζων καλῶς τὴν Τουρκικὴν.

‡‡

—Ἡ Κυβέρνησις ἀπεφάσισε πρὸς ἀνακούφισιν τῶν ἰδιοκτητων ποιμνίων κλπ. καὶ διέταξεν ὅπως ὁ ἐπὶ τῶν προβάτων καὶ τῶν αἰγῶν φορος πληρώνεται τοῦ λοιποῦ τὴν 1ην Μαΐου, καὶ θὰ δύνανται οὕτω οἱ παραγωγεῖς νὰ πωλῶσιν ἡσύχως τὸ προϊόν των.

ΣΥΛΛΟΓΟΣ «Ο ΦΟΙΝΙΞ»

ΔΙΑΛΕΞΙΣ ΕΝ ΑΥΤΩ

Αὔριον Κυριακὴν, 16 τρέχοντος, κατὰ τὴν 4ην μ. μ. ὥραν ἐν τῷ Συλλόγῳ «Φοίνικι» ὁμιλήσει ὁ πρόεδρος αὐτοῦ κ. Πολύβιος Γ. Χριστοφίδης.

Ἡ εἴσοδος ἐλευθέρα.

[Ἐκ τοῦ Γραφείου τοῦ Συλλόγου «Φοίνικος».]

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟΝ

Καὶ δημοσίᾳ ἀπονέμομεν δικαίας εὐχαριστίας πρὸς τὸν λεπτουργὸν κ. Ὀθωνα Σπύρου Ταλιαδῶρον διὰ τὴν ἐπιτυχῆ κατασκευὴν θρονου καὶ ἄμβωνος τῆς ἐκκλησίας τῆς Μονῆς.

Ἐπίσης θερμὰς εὐχαριστίας ἐκφράζωμεν καὶ πρὸς τὸν δωρητὴν τῶν ἀνωτέρω.

Ἐκ τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Μαχαιρᾶ.

ΠΡΟΣΚΛΗΣΙΣ

Καλοῦνται εἰς συνέλευσιν τὴν 16)1 Μαρτίου 1903, ἡμέραν Κυριακὴν, καὶ ὥραν 10 30 π. μ. τὰ μέλη τῆς «Ἑλληνικῆς Λέσχης» ἐν τῷ καταστήματι αὐτῆς πρὸς ψήφισιν τοῦ νέου κανονισμοῦ καὶ ἐκλογὴν Διοικητικοῦ Συμβουλίου.

Ἐν Λευκωσίᾳ τῇ 14)27 Μαρτίου 1903

Ἡ Συντακτικὴ Ἐπιτροπεία.

ΑΓΓΛΙΑ

ΓΑΛΛΙΑ

ΓΕΡΜΑΝΙΑ

Ἡ νέα τριπλῆ συμμαχία συνήφθη καὶ ἔστειλεν εἰς τοῦ

Κ. Γ. ΡΩΣΣΟΥ

Μυρωδικὰ, σαπούνια, ποῦδρες κ. λ. π.

ὡς καὶ

Ψάθινα Καπέλλα

εἰς σχήματατα κομψότατα.

ΤΙΜΑΙ ΕΦΘΗΝΟΤΑΤΑΙ

ΕΜΠΟΡΙΚΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ

Προϊόντα τῆς Νήσου.

Κριθάρια	τὸ κοιλὸν	γρ.	16—20
Σιτάρια	»	»	30—37
Βρώμη	»	»	13—14
Ὄροβος ἐντόπιος	»	»	40—42
Σταφίδια μαῦρα	»	»	2 1)2
Σταφίδια βραστὰ	»	»	2 1)2
Κουκκιὰ ξηρα	»	»	3
Ἄλευρα ὁ σάκκος		»	155—173
Ρακὴ σοῦμα 20 βαθμ. ἡ ὀκ.		»	3 3)4
Ἔλαια νέας ἐσοδ. ἡ λίτρα		»	30
Οἶνοι μαῦροι τὸ γομάρι		»	160—240
» γλυκεῖς	»	»	140—180
Γλυκάνισος	ἡ ὀκᾶ	»	4
Μαυρόκοκκος	»	»	2 1)2

Ἀποικιακά.

Ἀγγλικὰ ὀρύζια ὁ σάκκος		Γρ.	210
Ζάχαρις	ὁ »	»	255
Καφες	ἡ ὀκᾶ	»	11
Σάπων Τριπόλεως	»	»	7 1)4

Ἑλλ. α'. ποιοτ. Σκλαβούνου-Σημίτη ἡ ὀκὰ γρ 6.

» » » ἄλλων ἐργοστ. β'. ποι. »» 5 3)0

Πετρέλαια ρωσσ. τὸ κιβώτιον,, 54

Ὅλα μὲ λίραν Ἀγγλίας πρὸς 182

ΤΑ ΞΕΝΑ

Η ΒΕΝΕΖΟΥΕΛΑ

Κατὰ τὰς τελευταίας εἰδήσεις ἐκ Λονδίνου, μεταξὺ τῶν συμμάχων Δυνάμεων καὶ τῆς Βενεζουέλας ἐπῆλθε συνεννόησις ἐπ' τέλους, κατ' ἀκολουθίαν τῆς ὁποίας ὁ ἀποκλεισμὸς τῶν λιμένων τῆς δημοκρατίας ἤρθη,

ΜΕΤΡΑ ΤΗΣ ΒΟΥΛΓΑΡΙΑΣ ΚΑΤΑ ΤΩΝ ΑΝΤΑΡΤΩΝ

Ἐκ Βιέννης ἀγγέλλεται ὅτι κατὰ τὰς ἐκ Σόφιας εἰδήσεις αἱ συλλήψεις τῶν ἀρχηγῶν τῶν διαφόρων ἀνταρτικῶν ὁμάδων, αἵτινες ἐπρόκειτο νὰ εἰσβάλουν εἰς Μακεδονίαν, ἐξακολολθοῦν μετὰ πολλῆς δραστηριότητος.

Ὅλα τὰ κομιτάτα καὶ τὰ παραρτήματα αὐτῶν διελύθησαν.

Αὐστηρὰ μέτρα ὑπὲρ τῆς τάξεως ἐλήφθησαν ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως.

Μεταξὺ δὲ ἄλλων ἀπεφασίσθη καὶ ἡ παρεμπόδισις πάσης πατριωτικῆς ὑπὲρ τῆς Μακεδονίας διαδηλώσεως ὡς καὶ πάσης τοιαύτης ἐναντίον τῶν ληφθέντων παρὰ τῆς Κυβερνήσεως μέτρων.

ΕΝΑΡΞΙΣ ΤΩΝ ΕΡΓΑΣΙΩΝ ΤΗΣ ΒΟΥΛΗΣ ΤΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ

Ἀγγέλλεται ἐκ Λονδίνου, ὅτι ἡ ἔναρξις τῶν ἐργασιῶν τῆς Βουλῆς τῶν Κοινοτήτων ἐγένετο μετὰ τῶν συνήθων διατυπώσεων. Ὁ Βασιλεὺς ἐπευφημήθη ζωηρότατα.

Ἐν τῷ Βασιλικῷ λόγῳ γίνεται μεταξὺ ἄλλων ἰδιαίτερα μνεία περὶ τῶν καλῶν ἀποτελεσμάτων, τὰ ὁποῖα θα ἔχῃ τὸ Αὐστρορρωσσικὸν σχέδιον μεταρρυθμίσεων ἐν Μακεδονίᾳ.

ΣΥΛΛΑΛΗΤΗΡΙΟΝ ΕΝ ΠΑΡΙΣΙΟΙΣ ΥΠΕΡ ΤΩΝ ΜΕΤΑΡΡΥΘΜΙΣΕΩΝ

Κατ' εἰδήσεις ἐκ Παρισίων ἐγένετο ἐκεῖ ἐπ' εὐκαιριᾳ τῶν ἐν Μακεδονίᾳ μεταρρυθμίσεων μέγα συλλαλητήριον.

Τὸν λόγον ἔλαβεν ὁ ἐπὶ τῶν ἐξωτερικῶν πολιτικὸς ἀρθρογράφος τοῦ Παρισινοῦ «Χρόνου» κ. Πρεσανσὲ, ὅστις ἀνέπτυξε τὸ σχέδιον τῶν Δυνάμεων, τὸ ὁποῖον ἐχαρακτηρίσθη ὡς εὐεργετικὸν διὰ τοὺς πληθυσμοὺς τῆς Μακεδονίας.

ΑΠΟΦΑΣΙΣ ΤΗΣ ΒΟΥΛΓΑΡΙΑΣ ΚΑΤΑ ΤΩΝ ΤΑΡΑΞΙΩΝ

Εἰς τὸ Πρακτορεῖον Ρέουτερ ἀγγέλλεται ἐκ Σόφιας, ὅτι ὁ ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν ὑπουργὸς τῆς Βουλγαρίας κ. Δάνεφ προέβη ἐνώπιον ὅλου τοῦ ἐν Σόφιᾳ Διπλωματικοῦ Σώματος, ἐπὶ τούτῳ κληθέντος εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ἐξωτερικῶν, εἰς τὰς ἑξῆς ἐπισήμους δηλώσεις.

Ὅτι ἡ βουλγαρικὴ Κυβέρνησις ἀπεφάσισε νὰ προβῇ παρευθὺς εἰς τὴν διάλυσιν ὅλων τῶν μακεδονικῶν κομιτάτων

Νὰ κλείσῃ τὰ καταστήματα τὰ χρησιμεύοντα εἰς αὐτὰ ὡς γραφεῖα.

Νὰ κατάσχῃ πάντα τὰ ἐντὸς τῶν γραφείων των εὑρεθησόμενα ἔγγραφα.

Νὰ συλλάβῃ καὶ νὰ παραπέμψῃ εἰς τὴν Δικαιοσύνην τοὺς ταραξίας.

Καὶ τέλος.

Νὰ ἐνισχύσῃ τὰς φρουρὰς τῶν συνόρων σχηματίζουσα πρὸς τοῦτο ἀποσπάσματα ἐξ ἐφίππων χωροφυλάκων ὅπως καταστήσῃ ἀδύνατον καὶ τὴν ἐλαχίστην ἀπόπειραν εἰσβολῆς ἀνταρτῶν εἰς τὴν Μακεδονίαν.

Πράγματι δὲ ὀλίγας ὥρας μετὰ τὰς δηλώσεις ταύτας τοῦ Δάνεφ αἱ ἀστυνομικαὶ ἀρχαὶ τῆς Σόφιας προέβησαν εἰς τὴν σφράγισιν τῶν καταστημάτων τῶν κομιτάτων καὶ εἰς τὴν σύλληψιν τῶν ἀρχηγῶν αὐτῶν.

Ὡς ἀγγέλλεται ἐκ Σόφιας, μεταξὺ τῶν ἐκεῖ διπλωματικῶν κύκλων, κρατεῖ ἡ γνώμη ὅτι ὁ ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν ὑπουργὸς Δάνεφ προέβη εἰς τὰς δηλώσεις ταύτας κατόπιν ἐπανειλημμένων πιέσεων ἐκ Πετρουπόλεως καὶ τῶν δοθεισῶν ἐκ μέρους τῆς Ρωσσικῆς κυβερνήσεως διαβεβαιώσεων ὅτι, ἐν περιπτώσει καθ' ἣν ἡ Βουλγαρία δὲν θὰ ἐλάμβανε δρακόντια κατὰ τῶν κομιτάτων μέτρα θὰ παρείχετο εἰς τὴν Τουρκίαν πλήρης ἐλευθερία ἐνεργείας ἐναντίον τῆς ἡγεμονίας.

ΚΙΝΗΤΟΠΟΙΗΣΙΣ ΤΟΥΡΚΙΚΟΥ ΣΤΡΑΤΟΥ

Ὁ εἰς τὰς περιφερείας Καστορίας καὶ Κορυτζᾶς διαμένων τουρκικὸς στρατός, κατόπιν τηλεγραφικῆς διαταγῆς, ἐκινητοποιήθη, μετασταθμεύων εἰς Αὐλῶνα τῆς Ἀλβανίας.

Ὁ τουρκικὸς στρατὸς συνέλαβε μίαν ἀκόμη βουλγαρικὴν συμμορίαν παρὰ τὸ χωρίον Γιολδέτζ.

Η ΥΨΗΛΗ ΠΥΛΗ ΚΑΙ ΤΑ «ΗΜΕΡΗΣΙΑ ΝΕΑ»

Τὸ πρακτορεῖον Ρέουτερ ἐδημοσίευσε πρό τινων ἡμερῶν, ἐκ μέρους τῆς ἐν Λονδίνῳ Τουρκικῆς Πρεσβείας, τὴν ἀκόλουθον διάψευσιν :—

Ἡ Πύλη ἐντονώτατα διακηρύττει ὅτι αἱ δημοσιευθεῖσαι διηγήσεις εἴς τινας ἐφημερίδας τοῦ Λονδίνου τῆς 6ης ἱσταμένου μηνὸς περὶ προσβολῶν, ἐγκλημάτων καὶ κακουργημάτων, ὡς διαπραχθέντων ὑπὸ τῶν τακτικῶν ὀθωμανικῶν στρατευμάτων ἐν Μακεδονίᾳ, εἶναι πλοκαὶ ψευδολογιῶν καὶ ἀτίμων συκοφαντιῶν. Ἡ Ὀθωμανικὴ Κυβέρνησις ἐπιθυμεῖ νὰ προφυλάξῃ τὸ Βρεταννικὸν κοινὸν ἀπὸ τοιούτων μοχθηρῶν ἐπινοήσεων, αἵτινες καθ' ὅλα τὰ φαινόμενα δημιουργοῦνται διὰ πολιτικοὺς σκοπούς.

Ἡ ἐπίσημος αὕτη διάψευσις προὐκλήθη ἐκ τῶν ἐπιστολῶν τοῦ εἰδικοῦ ἐν Μακεδονίᾳ ἀνταποκριτοῦ τῶν «Ἡμερησίων Νέων», τοῦ Λονδίνου, αἵτινες ἐδημοσιεύθησαν εἰς τὸ φύλλον τῆς ἐφημερίδος ταύτης τῆς 6ης Φεβρ. καὶ αἵτινες περιέγραφον ζωηρότατα τὰς καταπιέσεις τῶν Τούρκων.

Τὰ «Ἡμερήσια Νέα» ἐν ἄρθρῳ τοῦ φύλλου τῆς 9ης Φεβρ. ἐδημοσίευσαν ὁριμυτάτας κρίσεις κατὰ τῆς Τουρκικῆς Κυβερνήσεως, καὶ συμπεραίνουσιν ὅτι :

«Ἀποδεχόμεθα τὸ ἐκ τοῦ Κερατίου κόλπου διάγγελμα—δὲν δυσηρεστήθημεν ἐξ αὐτοῦ.—Ἀποδεικνύει ὅτι ἡ δημοσιότης, εἰς ἣν αἱ σκοτειναὶ θηριωδίαι τῶν Μακεδονικῶν χωρῶν αἰφνιδίως ἐρρίφθησαν, ἐξήγειρε τὴν προσοχὴν τοῦ μονάρχου, ὅστις μόνος δύναται νὰ θέσῃ τέρμα εἰς τὰς ἀγριότητας ταύτας, ὡς ἐλπίζομεν θέλει πράξει, πρὶν ἡ κακή τις μοῖρα παρὰ ἁπλῆ ἔκθεσις καταλάβῃ τὴν αὐτοκρατορίαν καὶ τὸν θρόνον του.»

ΤΑ ΓΕΡΜΑΝΙΚΑ ΣΧΕΔΙΑ

Ὁ Γερμανὸς καγκελλάριος κόμης Φὸν Μπύλωφ ἀγορεύων εἰς τὴν Βουλὴν εἶπεν, ὅτι ἐπὶ ἓξ ἔτη ἔδειξε πόσον ἀντετίθετο εἰς τυχοδιωκτικὰ σχέδια. Ἐν Βενεζουέλα, ἡ Γερμανία ἠκολούθησε τὴν αὐτὴν γραμμὴν ἣν καὶ ἡ Μ. Βρεταννία καὶ ἡ Ἰταλία, καὶ ἐπεθύμησε μόνον νὰ ἐξασφαλίσῃ τὴν ἀσφάλειαν τῆς ζωῆς, τῆς περιουσίας καὶ τοῦ ἐμπορίου τῶν ἐν τῇ χώρᾳ ἐκείνῃ ὑπηκόων της.

Ὡς πρὸς τὸ ἐπιχείρημα ὅτι ἡ Γερμανία δὲν ἔχει ἀνάγκην στόλου, ὁ καγκελλάριος εἶπεν ὅτι ἡ μεγάλη πλειονότης τῶν Γερμανῶν ἤθελεν ἐπιμένῃ εἰς τὴν γνώμην ὅτι ἔχουσι λόγους ναυπηγήσεως στόλου, οὐχὶ πρὸς ἐπιθετικοὺς ἀλλὰ πρὸς ἀμυντικοὺς σκοπούς.

Ο κ. ΤΣΑΜΠΕΡΛΑΙΝ ΕΦΘΑΣΕΝ ΕΙΣ ΚΕ-Ι-ΠΤΑΟΥΝ

Ὁ ἐν Νατίῳ Ἀφρικῇ περιοδεύων ὑπουργὸς τῶν ἀποικιῶν κ. Τσάμπερλαιν ἀφίκετο εἰς Κέϊπταουν τὴν 18 ἔ. ν. Φεβρ. ὁπόθεν πρόκειται νὰ ἐπιβιβασθῇ ἐπιστρέφων εἰς Εὐρώπην.

Ἐν τῇ πόλει ἐκείνῃ ἐγένετο εἰς τὸν ἐπίσημον ἐπισκέπτην μεγάλη ὑποδοχή, ὡς δὲ καὶ εἰς πάσας τὰς πόλεις τῶν νέων κτήσεων, ἃς ἐπεσκέφθη, ὡμίλησε καὶ ἐκεῖ ἐπὶ διαφόρων ζητημάτων.

Εἰς τοὺς ἐπισκεφθέντας αὐτὸν ἀντιπροσώπους τῆς παροικίας τῶν ἐκ Βιρμιγχάμης, τῆς πατρίδος τοῦ ὑπουργοῦ, ἀποκατεστημένων εἰς Κεϊπτάουν, εἶπεν ὅτι ὁ ἴδιος εἶναι πιστὸς ριζασπάστης τῆς Βιρμιγχάμης, ὅστις οὐδέποτε παρεβίασε καθιερωμένους θεσμούς, ἀπεχωρίσθη δὲ μόνον ἐκ τοῦ κόμματος τῶν φιλελευθέρων ὅταν ὁ Γλάδστων ἔπραξε τὸ αὐτὸ κατὰ τὸ ζήτημα τοῦ Κυβερνητικοῦ συστήματος τῆς πατρίδος.

Ἡ Βιρμιγχάμη προσέθηκεν, εἶναι ἔτι ἡ Μέκκα τοῦ ἁγνοῦ ριζοσπαστισμοῦ, πολιτικῆς ὅμως δημιουργίας οὐχὶ καταστροφῆς, τοιαύτη δὲ εἶνε ἀκριβῶς τώρα ἡ πολιτικὴ τῆς Αὐτοκρ. Κυβερνήσεως.

ΤΟ ΝΑΥΤΙΚΟΝ ΤΗΣ ΓΑΛΛΙΑΣ

Ὁ κ. Πελλετὰν, ὁ Γάλλος ὑπουργὸς τῶν Ναυτικῶν, ἀπαντῶν ἐν τῇ Βουλῇ εἰς τὰς ἐπιθέσεις αἵτινες ἐγένοντο ἐπὶ τῆς πολιτείας του εἶπεν ὅτι προσεβλήθη ἕνεκα τῆς γνώμης του περὶ μεγάλης ναυμαχίας μεθ' ὅλων τῶν δυνάμεων εἰς γραμμὴν ἃς ἔθνος τι διαθέτει. Ἀπὸ τῆς ἀπόψεως ταύτης, ἡ Γαλλία εὑρίσκεται εἰς δυσάρεστον θέσιν.

Ἐν ναυμαχίᾳ ὑπὸ τοιούτους ὅρους τὴν μεγίστην πιθανότητα νίκης ἔχει ὁ στόλος, ὅστις περιέχει τὸν μέγιστον ἀριθμὸν θωρηκτῶν. Πανταχόθεν τὰ ἔθνη σπεύδουσιν νὰ ναυπηγήσωσι πλεῖστα ἰσχυρὰ σκάφη, καὶ τὸ ζήτημα τῆς ὑπεροχῆς ἔχει κατὰ τὰ φαινόμενα καταντήσει ζήτημα ἑκατομμυρίων.

Παρεκάλεσεν ἐν τέλει τὴν Βουλὴν νὰ σκεφθῇ σοβαρῶς ἐὰν καὶ ἡ Γαλλία ὀφείλει νὰ ἀποδυθῇ εἰς τὸν ἀγῶνα τοῦτον.

ΜΕΓΑΛΑΙ ΕΟΡΤΑΙ ΤΟΥ ΠΑΠΙΚΟΥ ΙΩΒΙΛΑΙΟΥ

Ἐπὶ ταῖς ἑορταῖς τοῦ ἰωβιλαίου τοῦ Πάπα Λέοντος ΙΓ', μεγάλαι τελεταὶ διωργανώθησαν ἐν Ρώμῃ, ἀρξάμεναι ἀπὸ τῆς 21 ἔ. ν. λήγοντος μηνός.

Ἡ πρώτη ἐγένετο ἐν τῷ καθεδρικῷ ναῷ τοῦ Ἀπ. Πέτρου. Καίτοι δὲ ἐξεδόθησαν 100,000 εἰσητήρια εἰσόδου εἰς τὴν μεγάλην πλατεῖαν πρὸ τοῦ ναοῦ ἐν τούτοις ἀπειράριθμοι αἰτήσεις ὑπῆρχον ἔτι, καὶ ἕκαστον εἰσιτήριον ἐπληρώνετο ἀντὶ πέντε στερλινῶν ὑπὸ τῶν μὴ ἐφοδιασθέντων δι' ἀδειῶν εἰσόδου εἰς τὴν πλατεῖαν.

Ἀνὰ τὴν Οἰκουμένην

—Μία μικρὰ λεοπάρδαλις συνελήφθη ζωντανὴ ὑπό τινος γεωργοῦ εἰς τὴν Ἀποικίαν τοῦ Ἀκρωτηρίου.

Ὁ γεωργὸς εὑρέθη εἰς ἀμηχανίαν περὶ τοῦ τί θὰ ἔκαμνε τὸ μικρὸν θηρίον, ἀλλ' ἐπὶ τέλους ἀπεφάσισε νὰ κάμῃ κατὰ τὰς συμβουλὰς τῶν συμπολιτῶν του.

Νὰ προσφέρῃ δηλ. τὴν λεοπάρδαλιν εἰς τὸν κ. Τσάμπερλαιν, ἐὰν, κατὰ τὴν εἰς τὴν πόλιν ἐκείνην ἄφιξίν του, ὁ ἔντιμος ἐπὶ τῶν Ἀποικιῶν Ὑπουργὸς ἤθελε την δεχθῇ.

—Εἰς τὴν πριγκίπισσαν τῆς Σαξωνίας ἐγνωστοποιήθη ὅτι ἀπόλυτος ρῆξις μεταξὺ αὐτῆς καὶ τῆς οἰκογενείας της θ' ἀπεφεύγετο ὑπὸ τρεῖς ὅρους, ὁηλαδὴ, τελεία ἀπομάκρυνσις ἀπὸ τοῦ κ. Ζιρὼν, ὁ τόπος τῆς διαμονῆς της να εἶνε ὡρισμένος καὶ ἡ ἀκολουθία της νὰ διορίζεται ὑπὸ τῶν γονέων της.

Κατὰ τηλεγράφημα πρὸς γερμανικὴν ἐφημερίδα ὁ κ. Ζιρὼν ἔλαβεν ἐσχάτως τὸ ἑξῆς τηλεγράφημα ἀπὸ τὴν πριγκίπισσαν: Εὑρίσκομαι εἰς τὴν ἐσχάτην ἀπελπισίαν. Θὰ ὑπάγω εἰς νοσηλευτήριον.

Οἱ νομικοὶ ἀντιπρόσωποι τοῦ πρίγκιπος τῆς Σαξωνίας καὶ τῆς πρώην συζύγου του ἐδημοσίευσαν ἀνακοίνωσιν εἰς τὰς ἐφημερίδας καθ' ἣν ὁ κ. Ζιρὼν διέκοψε πᾶσαν σχέσιν μὲ τὴν πριγκίπισσαν, ἵνα μὴ εἶναι ἐμπόδιον εἰς τὴν συνάντησιν τῆς πριγκιπίσσης μετὰ τῶν τέκνων της.

—Ἡ ἱστορία τῆς Βενεζουέλας λαμβάνει ἄλλην τροπήν. Ἡ Ἀγγλία, Γερμανία καὶ Ἰταλία, δυσαρεστηθεῖσαι μὲ τὴν στάσιν τοῦ ἀντιπροσώπου τῆς δημοκρατίας, μεθ' οὗ συζητοῦσι τὰς διαφοράς των, παρεκάλεσαν τὸν πρόεδρον Ρουζβελτ νὰ χρηματεύσῃ ὡς διαιτητής.

Ὁ πρόεδρος ὅμως ἠρνήθη καὶ ἡ διαφορὰ λέγεται ὅτι θὰ ἀχθῇ πρὸ τοῦ Συνεδρίου τῆς Χάγης.

—Ὁ πρώην ἰδιαίτερος γραμματεὺς τοῦ Γλάδστωνος ὁμιλῶν ἐσχάτως ἐνώπιον πολυπληθοῦς συνελεύσεως περὶ τοῦ χαρακτῆρος καὶ τοῦ σταδίου τοῦ μεγάλου Γέροντος, εἶπεν ὅτι φοβεῖται ὅτι δεύτερον τοιοῦτον ἄνδρα δὲν θὰ ἴδλεπε κατὰ τὰς ἡμέρας του.

—Ὁ κ. Ρουῦ, ὁ ὑπουργὸς τῶν στρατιωτικῶν τῶν Ἡν. Πολιτειῶν τῆς Ἀμερικῆς, κατά τινα ἀγόρευσίν του εἶπεν ὅτι τὸ πρόβλημα «τῶν μαύρων καὶ λευκῶν» ἐν Ἀμερικῇ ὤφειλε ν' ἀποτελέσῃ τὸ μέγιστον μέρος τῶν σκέψεων τῶν μεγίστων διανοιῶν τῆς χώρας.

Εἰς ἐλευθέραν γῆν δὲν ἔπρεπε νὰ ὑπάρχῃ ἀγὼν περὶ κοινωνικῶν τάξεων.

—Εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν στρατιωτικῶν τῆς Τουρκίας πυρετωδῶς διεξάγονται, κατὰ τὰς ἀγγλικὰς ἐφημερίδας, αἱ προπαρασκευαὶ διὰ τὴν ἐνδεχομένην ἀνυποταξίαν τοῦ Ὀθωμανικοῦ στρατοῦ πρὸς ἀντιμετώπισιν ἀπροόπτου τινὸς ἐν Μακεδονίᾳ.

Ὁ Ἕλλην Πατριάρχης συγχρόνως ἐδωκεν ὁδηγίας εἰς τοὺς ἐν Μακεδονίᾳ Μητροπολίτας ἵνα συμβουλεύσωσιν ἡσυχίαν εἰς τὰ ποίμνια των.

—Μεγάλαι πλημμύραι συνέβησαν ἐν Σκωτίᾳ ἕνεκα τῶν μεγάλων βροχῶν τῶν τελευταίων ἡμερῶν.

Ὁ ποταμὸς Κλάϋδ ὑπερξεχείλισε προξενήσας μεγίστας ζημίας εἰς πολλὰ ἐργοστάσια, εἰς ἃ τῶν ὁποίων ἡ ὁρμὴ τοῦ ὕδατος ἐπήνεγκε ἔνρηξιν.

Τρεῖς χιλιάδες ἄτομα εὑρίσκονται πυσσκαίρως ἄνευ ἐργασίας, αἱ δὲ ζημίαι ὑπολογίζονται εἰς 50,000 στερλίνας.

—Τὴν 8 τοῦ μηνὸς ἦτο ἡ 316η ἐπέτειος τῆς ἀποκεφαλίσεως τῆς Μαρίας Στούαρτ, Βασιλίσσης τῆς Σκωτίας.

Ἐπὶ τοῦ ἐν Οὐεστμίνστερ Ἀββείου τάφου τῆς ἀτυχοῦς βασιλίσσης ἐτέθη κατὰ τὰ εἰωθότα στέφανος ὑπὸ τοῦ «Συνεδρίου τῶν νομιμοφρόνων Ἰακωβιτῶν τῆς Μ. Βρεταννίας καὶ Ἰρλανδίας».

Ἐπίσης καὶ πολλὰ ἄνθη καὶ στίχοι εὑρέθησαν ἐπὶ τοῦ τάφου.

—Ἡ πολύκροτος ὑπόθεσις Δρεύφους ἀνακινεῖται πάλιν κατ' αὐτὰς ἐν Γαλλίᾳ.

Ὁ Γάλλος πρωθυπουργὸς ἐδήλωσεν ὅτι ἐλπίζει τὴν φορὰν αὐτὴν νὰ ἐπιτύχῃ παρὰ τῆς δικαιοσύνης τὴν ἀναγνώρισιν τῆς ἀθωότητος τοῦ θύματος, γεγονὸς ὅπερ ἤθελεν ἐπενέγκῃ τὴν ἐπαναφορὰν τοῦ Δρεύφους εἰς τὸν στρατόν.

ΑΠΟ ΤΑ ΠΕΡΙΕΡΓΑ ΤΟΥ ΚΟΣΜΟΥ

Διὰ τὸν Ναπολέοντα.

Νέον ἔγγραφον περὶ Ναπολέοντος τραγικοῦ κάπως περιεχομένου, καίτοι ἀναφέρεται εἰς κοινότατον πρᾶγμα, δημοσιεύεται εἰς τινα γαλλικὴν ἐφημερίδα. Εἶναι τὸ κατάστιχον ὅπερ ἐκράτει ὁ μάγειρος Πιερών, ὅστις ὑπηρέτησε τὸν Ναπολέοντα ἀπὸ τοῦ 1818 μέχρι τοῦ 1821, καὶ ἐφρόντιζε διὰ τὴν τροφὴν καὶ τὰ ἰατρικὰ τοῦ Αὐτοκράτορος κατὰ τὴν ἐν Ἁγίᾳ Ἑλένῃ αἰχμαλωσίαν του.

Οἱ ἀριθμοὶ κατεστρώνοντο ὑπὸ τοῦ μαγείρου καὶ ἐπεκυροῦντο ὑπὸ τοῦ αὐτοκράτορος. Κάπου κάπου ὁ Πιερὼν παρενέβαλε τὴν σημείωσιν «Αἱ λέξεις αὗται ἐγράφησαν ὑπὸ τῆς χειρὸς τοῦ αὐτοκράτορος,» παρουσιάζουσι δ' αὗται τὰ χαρακτηριστικὰ τοῦ νευρώδους γραψίματος τοῦ Ναπολέοντος.

Ὁ κατάλογος τῶν φαγητῶν τῆς ἡμέρας ἦτο ἐκτάκτως λιτός. «Αὐγά, περιστέρια, κοτόπουλα», ἦταν τὰ συνειθέστατα.

* * *

«Ἔκτακτοι δαπάναι.»

Ἀσμενῶν ὁ Βοναπάρτης ἐλάμβανε μόνον ἐλαφροτάτην τροφήν. Τῇ 15ῃ Αὐγούστου, 1819, ὁ Πιερὼν ἔγραφεν εἰς τὸ βιβλίον του τῶν οἰκονομικῶν, «Γενέθλια τοῦ αὐτοκράτορος», καὶ δίδει κατάλογον τῶν «ἐκτάκτων δαπανῶν», αἵτινες περιελάμβανον «τεχνητὰ ἄνθη, 1 λίρα, 15 σ.

Ὁ Πιερὼν πρὸς τούτοις ἐπρομήθευεν εἰς τὸν σεπτὸν αἰχμάλωτον, ὅλα τὰ χρειώδη τῆς κηπουρικῆς ὡς «ψαλλίδας», «δύο σκαλιστήρια» «ἓν ποτιστήριον», κτλ. κτλ. Αἱ δαπάναι διὰ τὸν κῆπόν του ἀνῆλθόν ποτε εἰς «4 λ. 10σ».

Συγγραφεύς τις ἀναφέρει πῶς ὁ Ναπολέων, ἐγγὺς τοῦ θανάτου του, ἐβασανίσθη ἐξ ἴσου ὑπὸ σωματικῶν ἀλγηδόνων καὶ νοσταλγίας, ἥτις τὸν ἔφερεν εἰς τοιούτους παροξυσμοὺς μανίας ὥστε ἐθρυμμάτισε κάποτε τὸν κλίνην του.

Τὸ γεγονὸς τοῦτο κατὰ τύχην ἐπιβεβαιοῦται ὑπὸ τῆς σημειώσεως εἰς τὸ βιβλίον τοῦ Πιερών: «Δι' ἐπισκευὴν τῆς κλίνης τοῦ αὐτοκράτορος, 2 λίραι.»

* * *

Μεγάλαι ἰατρικαὶ ἀμοιβαί.

Ἡ μεγίστη ἰατρικὴ ἀμοιβὴ ἐκ τῶν μέχρι τοῦδε γνωστῶν ὑπῆρξεν ἡ δοθεῖσα πρὸς τὸν ἰατρὸν Ἐρασίστρατον ὑπὸ τοῦ βασιλέως Σελεύκου, διὰ τὴν ὀρθὴν διάγνωσιν τῆς ἀσθενείας τοῦ υἱοῦ τοῦ βασιλέως, Ἀντιόχου.

Παρατηρήσας τὴν συγκίνησιν τοῦ νέου ὅταν ἡ μητρυιά του εἶχεν εἰσέλθει εἰς τὸ δωμάτιον, ὁ ἰατρὸς ἐμάντευσεν ὅτι ὁ ἀσθενής του ἐτήκετο ἐξ ἔρωτος πρὸς τὴν κυρίαν ταύτην.

Ὅταν ὁ Βασιλεὺς πληροφορήθη ὅτι ἡ ἀσθένεια τοῦ υἱοῦ του προῆλθεν ἐκ τοῦ πάθους του διὰ τὴν νεαρὰν καὶ ὡραίαν του—τοῦ βασιλέως—σύζυγον συνήνεσεν ἀμέσως νὰ παραχωρήσῃ τὴν βασίλισσαν πρὸς τὸν ἐρωτόπληκτον υἱόν του, ἀντήμειψε δὲ τὸν δόκτωρα μὲ τὴν σημαντικὴν ἀμοιβὴν τῶν ἑκατὸν ταλάντων, ἰσοδυνομοῦσαν πρὸς 24,375 στερλίνας τῆς ἐποχῆς μας.

Δὲν γνωρίζομεν ἐὰν ἡ γενναιότης τοῦ βασιλέως ὀφείλεται ἀποκλειστικῶς εἰς τὴν πρὸς τὸν υἱόν του μέριμναν, ἢ ἐὰν ἐνεπνεύσθη ἐν μέρει ὑπὸ τῆς εὐχαριστήσεως τοῦ γέροντος τοῦ ν' ἀπαλλαγῇ ἀστάτου πιθανῶς καὶ ἐρωτοτρόπου νεαρᾶς συζύγου.

Τὸ πιθανώτατον ἐν τούτοις εἶναι ὅτι ἡ ἀμοιβὴ τοῦ ἰατροῦ του εἶναι ἡ μεγίστη τοῦ εἴδους της.

* * *

Θεωρία καὶ πρᾶξις.

Ἰδοὺ μίαν ὡραίαν ἱστορίαν ἐκ τῆς συλλογῆς Γερμανοῦ ἐπιθεωρητοῦ τῶν σχολείων.

Οἱ μαθηταὶ ἐξητάζοντο εἰς τὸ μάθημα τῆς ὑγιεινῆς τοῦ ἀτόμου. Ἕνα παιδὶ ἠρωτήθη, «Τί πρέπει νὰ κάμνῃς διὰ νὰ διατηρῇς τοὺς ὀδόντας σου ὑγιεῖς καὶ λευκούς;» «Νὰ τοὺς καθαρίζω,» ἦτο ἡ ἕτοιμος ἀπάντησις.

—Ποτὲ ὀφείλεις νὰ τοὺς καθαρίζῃς;

—Τὸ πρωί, τὸ μεσημέρι καὶ τὸ βράδυ.

—Μὲ τί πρέπει νὰ καθαρίζωνται;

—Μὲ τὴν ψήκτραν τῶν ὀδόντων.

—Πολὺ καλά· ἔχεις ψήκτραν τῶν ὀδόντων;

—Ὄχι κύριε.

—Ὁ πατήρ σου ἔχει ψήκτραν τῶν ὀδόντων;

—Ὄχι. κύριε.

—Ἡ μήτηρ σου ἔχει ψήκτραν τῶν ὀδόντων;

—Ὄχι, κύριε.

—Πῶς λοιπὸν γνωρίζεις τὴν χρῆσιν τῶν ψηκτρῶν τῶν ὀδόντων;

—Τὰς πωλοῦμεν εἰς τὸ κατάστημά μας, κύριε.

* * *

Ὁ Ἰούλιος Βέρν.

Τὸ παρελθὸν Σάββατον ὁ Ἰούλιος Βέρν, ὁ σεβάσμιος μυθιστοριογράφος, ἑώρτασε τὴν ἑβδομηκοστὴν πέμπτην ἐπέτειον τῆς γεννήσεώς του.

Ἐγεννήθη εἰς Νάντην τὴν 8 Φεβρ. 1828 καὶ παρήγαγε πιθανώτατα μεγαλείτερον ἀριθμὸν μυθιστορημάτων ἢ ἄλλος τις τῶν συγχρόνων του.

Εἰς τὰς πτήσεις τῆς φαντασίας του προεῖδε σχεδὸν γεγονότα ἄτινα εἶδε πραγματοποιηθέντα σὺν τῷ χρόνῳ.

Τὸ θαυμάσιον ὑποβρύχιον αὐτοῦ «ὁ Ναυτίλος» προηγήθη τῶν σημερινῶν ὑποβρυχίων, καὶ τὸ «ἀεροπλοιον» αὐτοῦ «Ἄλβατρος» ὑπῆρξε πρόδρομος τοῦ προσφάτου κατορθώματος τοῦ Σάντος Δυμόν.

Ὁ Ἰούλιος Βέρν ὑπέφερε κατὰ τὸ τελευταῖον ἔτος ἀπὸ ἀσθένειαν τῶν ὀφθαλμῶν, ἐπί τινα δὲ χρόνον ὑπῆρξε φόβος τελείας τυφλώσεως, ἀλλ' εὐτυχῶς εἶναι εἰσέτι ἱκανὸς νὰ συνεχίσῃ τὰ συγγράμματα του, ἐλπίζει δὲ συντόμως νὰ συντελέσῃ τὸ ἑκατοστόν του βιβλίον.

12. ΕΠΙΓΡΑΦΑΙΣ 12.

ΜΙΑ ΙΣΤΟΡΙΑ ΣΤΟΙΧΕΙΩΝ

—Μου ζήτησατε ἱστορίαν στοιχειῶν κ' ἐγὼ τὴν ἔκαμα, κάπου προσθήκας ἐλλείψεις φύσει καὶ ἔλειψεν τοῦ χρειαζόμενου.

—Τί καταλάβετε λοιπὸν τὴν Ἰνές, φίλαμε;

—Ποιός. Περιπλέξαμε ὅτι τὸν φίλαμε ἐγὼ ἔλειψεν ἀλλὰ καὶ φυσικὸν. Θέλετε μὲ συγχωρεῖτε ν' ἀφήσω τὴν λύσιν τοῦ γρίφου ἀκόμη ἐπὶ ὀλίγον καὶ ἐπὶ τοῦ ἐδῶ νὰ βεβαιώσωμεν τὴν φαντασίαν σας διὰ τὴν λύσιν αὐτήν.

—Νομίζω, ἐπανέλαβεν ὁ ἀντισταγγελεύς, ὅτι δύνασθε νὰ λάβῃ χώραν ἐπεισόδιόν τι ἐπὶ τούτου συμφώνως μὲ τὰς κρίσεις.

—Σᾶς εἶπα ἤδη, ὅτι ἐπιθυμῶ ἐπεισόδια ἱστορίας ἀληθοῦς, ἀπ' ἀρχῆς μέχρι τέλους καὶ ὅτι μὲ ἐμᾶς ἢ μὲ τοὺς ἀγαπητούς μου ἐπεισόδιον, οὔτε ἐλάχιστον, οὔτε φαντασιακὸν, οὔτε κἀποῖον.

—Οὔτε στοιχεῖα; ἠρώτησεν ἡ Εὐδοξία.

—Οὔτε στοιχεῖα τοῦ κόσμου, ἀπήντησε ζωηρῶς ἐνοχλούμενος καὶ λησμονῶν τὴν φύσιν μου.

—Μὲ τὴν σοφίαν μου, τοῦ εἶπε τὸ χαμόγελόν μου! εἶπεν ὁ Ἀνατόλιος.

ΜΕΡΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟΝ

—Ἀλλ' ἐὰν δὲν ἔνι πλοκὴ ἱστορίας, εἶπεν ὁ Ἀνατόλιος μὲ ὕφος ἀπόκρισιν μας τί ἔχει. Περιμένω μὲ καὶ' ὅλον ἐνδιαφέρον, χωρὶς νὰ καταφέρνω νὰ εὕρω λογικὴν ἔξήγησιν τῆς ἱστορίας σου.

—Καὶ ἐγὼ σᾶς ἔλεγα, εἶπεν ἡ Εὐδοξία.

—Ἐγὼ δὲν ἔχω τί νὰ σᾶς εἰπῶ, εἶπεν ὁ ἀντισταγγελεύς· ἀλλὰ καθ' ὅλον ἐνδιαφέρον, ἀλήθεια σᾶς λέγω τὴν φαντασίαν σας διὰ τὴν λύσιν αὐτήν.

—Καὶ ἐγὼ τοῦτο, εἶπεν φυσικόν, ὁ ἀρχιτέκτων· καὶ ὁ κύριος ἔλεγε ἡ εἶδε ἔλειψεν ἄκρον, ἀφήνοντα ἀκριβῶς, ὅπου μὲ μένουν νὰ τὰ ἐκτελέσω, ἐὰν ἀκόμη ἐπιθυμῶσιν νὰ μὲ ἐκτελέσουν καὶ τότε.

Ὁ κύριος ἀντιπρόεδρος, ὅπου ἐκ τῆς μακρᾶς συνηθείας μακρᾶς σιγῆς δὲν ἔχε τὴν νὰ σιωπᾷ τὸ κελλίτσιον τοῦ ν' ἀκούσῃ τὰς ἀπόψεις, ἐνόμισεν τὸν ἑαυτὸν, καὶ ἐμίλησεν τὰς λέξεις.

Σᾶς εἶπεν ἐν ἡ εἰκὼν ἔνεκεν, ἐν ἡ Σκηνὴ ἐκείνη, ἐν ἡ Βασιλεὺς ἐκ μανίας καὶ ἐν ἐγὼ ἀποκαλύπτω ἐς τὰ κάτω τὰς κατηγορίας καὶ ἐν τὰς ἀπαντήσεις τῆς Ἰνές. Δὲν τὰς ἀποκαλύπτω ἐκείνη μόνον ἡ ἀνησυχία ἐν χαρὰ τὴν ἔφερε καὶ τὸν χαρὰν τῆς Ἰνές τῆς Σκηνῆς. Δὲν εἶδε ἡ κατάληξις